

Téma: Stáří a stárnutí

Jak vidí stáří Bible?

Rozhovor s Jiřinou Šiklovou

O jedné zahradě

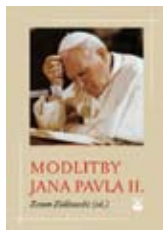
60 let služby

6

KARMELITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Zenon Ziolkowski (ed.)

Modlitby Jana Pavla II.

V květnu jsme si připomínali nedožitě 90. narozeniny předešlého papeže Jana Pavla II. A tak přemýšlíme-li znovu o životě a pontifikátu tohoto nezapomenutelného Kristova služebníka, uvědomujeme si, že ze všech činností to byla právě hluboká modlitba, které věnoval tolik času, zvláště v posledních okamžicích své pozemské pouti. V této knize dostáváme příležitost strávit každý den liturgického roku ve škole modlitby Jana Pavla II. Na začátku každého měsíce si navíc můžeme přečíst kratičky citát z některého papežova literárního díla.

Váz., 245 s., 179 Kč

Karl Frielingsdorf

Falešné představy o Bohu

Německý jezuita Karl Frielingsdorf prostřednictvím druhého, přepracovaného vydání své populární knihy ukazuje, jak překonat naše vžitě niterné představy o Bohu, jakožto nemilosrdném žalobci a přísném soudci a dojít k uzdravení víry prostřednictvím poznání skutečného Boha, dobrého pastýře a milujícího otce.

Brož., 191 s., 219 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

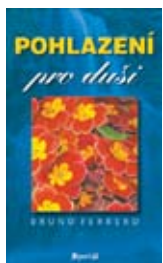

Jiří Reinsberg

Misálek pro nejmenší

Text známého kněze pomůže spolu se srozumitelnými obrázky M. Pograna rodičům v jejich úsilí pozvolna uvádět malé děti do tajemství mše svaté. Předškolní děti upoutají především obrázky, o kterých si s nimi rodiče mohou doma povídat, začínající čtenáři si v misálku budou sami číst.

Váz., 64 s., 95 Kč

Bruno Ferrero

Pohlazení pro duši

Nový soubor příběhů populárního autora Bruna Ferrera navazuje na knižní příběhy, které po řadu let vycházejí a jsou znovu dotiskovány v nakladatelství Portál, například Příběhy pro potěchu duše, Paprsek slunce pro duši, Živá voda pro duši, Osvěžení pro duši a další. Vyjadřují moudrost a pohlazení, ale i výtku, radu nebo poučení vyplývající z krátkého vyličení určitých momentů jednání a vztahů lidí v každodenním životě v současné době, v minulosti či v legendě. Kniha je vhodná pro rodiče, vychovatele, dospívající čtenáře i pro milovníky narativní spirituální literatury.

Brož., 88 s., 105 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Christopher West

Teologie těla pro začátečníky (nový dotisk)

Teologie těla pro začátečníky svěžím způsobem překládá ohromující poselství Jana Pavla II. do jazyka běžného čtenáře. Stránku za stránkou, odstavec za odstavcem odkrývá hluboké vzájemné souvislosti mezi sexualitou a nejdůležitějšími otázkami lidské existence.

Brož., 144 s., 175 Kč

Christopher West

Dobrá zpráva o sexu a manželství

Odvážné odpovědi na nesmělé otázky

Předností Dobré zprávy o sexu a manželství – kromě její „dobré zprávy“, tedy vysvětlení, jaká je úloha lidské sexuality a manželství v Božím plánu – je její praktické uspořádání. Většina textu je napsána formou otázka-odpověď. Autor se rozhodl přistoupit k tématu odvážně a otevřeně – nebojí se odhalit příběh své vlastní cesty k pochopení krásy sexuality a nevyhýbá se odpovědím ani na ty nejchoulostivější otázky.

Publikace tak může být průvodcem pro všechny, kdo se chtějí něco dozvědět o tom, jak v současné době katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu, manželství a křesťanské panenství a celibát.

Brož., 264 s., 210 Kč

Duchovní slovo (nejen) seniorům

Už moudrý žalmista (Žl 92) ujišťuje, že i starší lidé jsou užiteční a zůstávají natolik svěží, aby mohli druhým vyprávět o Boží spravedlnosti. Na tuto zkušenost navazuje novozákonní 84letá prorokyně Anna (Lk 2), když radostně velebí Boha a vypráví všem o Světle k osvícení pohanů a k slávě Izraele. Tím plní příkladně jeden z nejdůležitějších úkolů seniorského věku: jako věřící poukazovat na omezenost věcí tohoto světa a na stálou Boží přítomnost v životě jednotlivce i společnosti. To je nezastupitelná role seniorů v církvi i mimo ni, v tom je jejich užitečnost: svým svědectvím, modlitbou, zkušenostmi a pokud možno i činností přispívat k tolik potřebnému všelidskému rozvoji.

Sociologové zjišťují, že probíhá krize středního věku, která je ovlivněná kromě jiných také problémy spojenými se stárnutím společnosti. Čím později tato krize nastane, tím je menší pravděpodobnost, že se s ní člověk úspěšně vypořádá. Pokud se jí bojí a snaží se ji co možná nejdéle přehlížet, tím hůř na něj dolehne. Duševní zdraví nespočívá v absenci životních krizí, ale v tom, jak rychle se s nimi vypořádáme. Proto je účinná víra, o které mluví žalm, potřebná dnes víc než kdy jindy.

Spiritualita uvádí mezi potřebné průvodní znaky našich starších bratří a sester určitou hloubku duchovního života, která se má s přibývajícím věkem spíše zvětšovat, a vědomé zaměření na společenství: církev dobře ví, že mnoho lidí se k Bohu přibližuje právě na sklonku svých let, a tak jejich duch doslova mládne svátostným životem a rozjímáním Božího slova. Získaná moudrost může pomáhat nejen rodinným příslušníkům, ale celé obci věřících. Navíc volný čas, který je darem nadzemské Lásky, dává vítanou možnost žít s Bohem i ve všedních chvílích a plnit své poslání modlitbou za církev, aktivitou ve farnostech a duchovních společenstvích, pomocí při bohoslužbách a v charitativních záležitostech, návštěvami nemocných a přijímáním případných těžkostí z lásky k Pánu.

Čas přibývajících let a ubývajících dnů vyžaduje stále se obnovovat v pravé naději a s důvěrou se dívat do budoucnosti. Velmi v tom pomáhá životní nebo generální zpověď, účast na duchovních cvičeních a obnovách, pravidelné zpytování svědomí a svátost smíření, a samozřejmě soustavná četba Písma, nebo aspoň Nového zákona. Velmi se doporučuje návštěva vzdělávacích přednášek a společenství seniorů, a četba hodnotných knih, z nichž lze načerpat užitečné podněty, s nimiž se můžeme podělit s druhými.

Jak prohlásil Jan Pavel II., senioři svými případnými zdravotními obtížemi a úbytkem tělesných sil se zvláště připodobňují trpícímu a ukřižovanému Kristu. Tím mohou stále více pronikat do tohoto tajemství výkupné oběti a svědčit o něm. Papež zdůraznil, že i stáří je darem nejen pro seniory, ale i pro společnost a církev.

Pro útěchu sobě i druhým dodejme, že mladý je ten, kdo má naději, kterou mu dává víra, a tím má před sebou i budoucnost. A kdo takto s důvěrou očekává věčný život, je mladý i v sedmdesáti, osmdesáti nebo devadesáti letech. Neboť mládí měřené počtem let představuje kořeny stromu poznání, zatímco plody nese teprve jeho koruna prozářená tvůrčím světlem Ducha Svatého.

P. Miloslav Fiala, OPraem.

OBSAH

Úvodník	3
<i>Miloslav Fiala, OPraem.: Duchovní slovo (nejen) seniorům</i>	
Aktuality	4
Servís	7
Téma: Stáří a stárnutí	8
<i>Milan Badal: Já jsem tvé stáří</i>	
<i>Veronika Čepelková: Být seniorům nablízku</i>	
<i>Vojtěch Brož: Jak vidí stáří Bible?</i>	
Rozhovor	10
<i>Luděk Bárta: Rozhovor s Jiřinou Šiklovou</i>	
Reportáž	12
<i>Luděk Bárta: O jedné zahradě</i>	
Rok kněží	13
<i>Luděk Bárta: 60 let služby</i>	
Z biskupství	14
Pozvánky na akce	15
Kultura	18
Charitní listy	19

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezechk.cz, www.diecezechk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, Ing. Mgr. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 4. 6. 2010 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie z titulní stránky a ilustrační fotografie na straně 9: Alois Neruda

Oslavy jubileí otce arcibiskupa Karla – poděkování

Jménem vedení královéhradecké diecéze si dovoluji vyjádřit upřímné poděkování všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a realizaci Děkuvzdání církve a vlasti 1. května 2010 v Hradci Králové.

Děkujeme zejména R. D. Pavlu Dokládovi a Vojtěchu Mátlovi s jejich týmy, kteří mají hlavní podíl na zdárném průběhu celého slavnostního dne. Dále děkujeme všem sponzorům, kteří oslavu podpořili a bez jejichž pomoci by ji nebylo možné usk-

tečnit. Díky štědrosti všech, kdo přispěli, se akce uskutečnila téměř bez příspěvku z rozpočtu diecéze.

Děkujeme také všem, kteří jste se oslavy zúčastnili nebo ji podpořili modlitbou a pomohli tak vytvořit jedinečnou atmosféru, která byla důstojným poděkováním otci arcibiskupu Karlovi za jeho celoživotní službu naší diecézi.

Mons. Josef Kajnek
biskup – administrátor diecéze

Devadesát let přátelství s lidmi a Bohem

(Ib) – Jaro bylo vždy pro arcibiskupa Karla Otčenáška obdobím, kdy si připomínal svoje významné životní události. Letos to však platilo ve zvýšené míře. V březnu uplynulo 65 let od jeho vysvěcení na kněze, dne 13. dubna oslavil v kruhu přátel a pracovníků královéhradeckého biskupství své devadesáté narozeniny a konečně v pátek 30. dubna si připomenul 60 let od svého biskupského svěcení. Tato skutečnost z něj mimochodem dělá druhého nejdéle sloužícího biskupa na světě. Protože otec arcibiskup Otčenášek je jednou z nejvýraznějších osobností české církve 20. století, rozhodlo se královéhradecké biskupství uspořádat 1. května také veřejnou oslavu všech jeho výročí.

Od dopoledních hodin přicházeli do biskupské rezidence významní hosté, aby jubilantovi krátce poblahopřáli a předali dárky. Za vyzvánění zvonů vyšel ve dvanáct hodin z budovy biskupství liturgický průvod. Otec arcibiskup Otčenášek ji absolvoval v kolečkovém křesle. Na několika místech náměstí ho očekával potlesk přihlížejících Hradečanů. Samotná katedrála Svatého Ducha byla z větší části vyhrazena kněžím a významným hostům. Ti věřící, kteří se již do ní nedostali, měli možnost sledovat bohoslužbu na velkoplošné obrazovce na Velkém náměstí. Kromě toho zprostředkovala televize Noe na svém programu přímý přenos celé akce. Děkovné bohoslužby se spolu představiteli státní správy, veřejného života a politických stran zúčastnil také prezident republiky Václav Klaus. Mši svatou sloužil pražský arcibiskup Dominik Duka, OP, koncelebrovali biskupové ze sousedních českých a moravských diecézí a řada diecézních kněží. Polskou církev zastupoval kardinál Henryk Gulbinowicz, emeritní arcibiskup z Wroclawi. „*Neumíme si představit našeho oslavence, milého otce arcibiskupa Karla, bez jeho slov, správněji celoživotního úsilí, o svatodušní spřátelování. Statečnost, odvaha, láska jsou podstatou daru Ducha Svatého. Otec arcibiskup se jí však neučil v katedrále, ale ve večeřadle v komunistických žalářích. Tam, kde se slovo přítel proměňuje na výsostné oslovení muki. V prostředí, kde každý projev nasazení pro, či za druhého, byl krutě trestán, se rodí arcibiskupovo svatodušní přátelství. Duchovní, nesobecké, opravdové – ježíšovské,*“ vyzdvihl jednu z charakteristických vlastností arcibiskupa Otčenáška během svého kázání Dominik Duka.

Po skončení bohoslužby se přítomní přesunuli na pódium před katedrálou, kde začal ve čtrnáct hodin kulturní program se zdravicemi a svědectvími, který zakončil společný přípitek.

„*Setkání s ním bylo pro mne vždy inspirativní a přínosné, nepochybují, že totéž řekne každý, kdo měl příležitost Karla Otčenáška poznat, a proto přeji jemu i nám, stále hodně sil pokračovat v poslání, kterému zasvětil celý život,*“ popřál jubilantovi prezident Klaus. Několika písněmi poděkovala Karlu Otčenáškově zpěvačka Lucie Bílá. Doprovodil jí při tom chlapecký sbor Boni Pueri. Netradičním dárkem pak byla basa piva Votrok, kterou předal Karlu Otčenáškově primátor města Otakar Divíšek. Název Votrok připomíná nejen původní populární značku královéhradeckého pivovaru, ale také přezdívku hradeckých fotbalistů. Arcibiskup Otčenášek je jako patriot známým příznivcem hradeckého klubu a i nyní se zajímá o jeho možný postup do první ligy. „*Spřátelujme se se všemi a především s Bohem,*“ vzkázal nakonec zhruba třem tisícům přítomných hlavní oslavenec dne. Dovětkem za celým dnem bylo ve Velkém sále Nového Adalbertina předání čteného občanství města Hradce Králové arcibiskupovi Dominiku Dukovi. Ten pak v žertu slíbil, že se bude snažit neudělat městu ostudu. Více fotografií z celé akce naleznete na www.diecezchk.cz v sekci Fotogalerie.

Arcibiskup Karel Otčenášek se zdraví s přítomnými věřícími, autor: Luděk Bárta

Svátek Božího milosrdenství ve Dvoře Králové nad Labem

Dne 30. dubna 2000 vyhlásil papež Jan Pavel II. druhou neděli velikonoční Svátkem Milosrdenství. Tato neděle uzavírá velikonoční oktáv, kdy si připomínáme největší událost dějin spásy: zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Stačí naslouchat biblickým čtením nebo se ponořit do orací druhé neděle velikonoční, abychom si to snadno ověřili: není většího díla Božího milosrdenství, než je událost naší spásy. Když si navíc uvědomíme, že přípravná nověna tohoto svátku začíná na Velký pátek, je tato skutečnost ještě zřejmější.

Svátek Milosrdenství se od roku 2000 postupně dostává do kalendářů i do povědomí lidí. Ve farnosti Dvůr Králové nad Labem se již jedná o záležitost plně zažitou. Ústřední bod slavnosti tvoří mše svatá. Liturgické texty i modlitby stáčí pozornost stále k jednomu – k pravdě o Božím milosrdenství. Ne jinak je tomu v kázání zdejších kněží. Vždyť „v ten den mají kněží říkat o mém velikém a bezedném milosrdenství,“ řekl Ježíš sv. Faustyně Kowalské.

Každoroční odpolední program se ale proměňuje. Letos, tedy 11. dubna 2010, byl v první části věnován reflexi nad vlastní otevřeností k přijetí „Ježíšovy návštěvy“. Po modlitbě v hodině Milosrdenství – v 15.00 hodin, pokračoval prezentací nového CD s názvem Korunka. Řeholní sestry s mládeží z farnosti seznámily posluchače s původem této modlitby, její pod-

statou, přísliby i několika svědectvími. Zazněly písničky, které v nahrávce proplétají úryvky z Deníčku sv. Faustyny a jejich komentáře. Toto CD nabízíme také dalším zájemcům, kterým je spiritualita Božího milosrdenství a modlitba Korunky blízká.

s. Ludmila Matysková se sestrami KMBM

Hudební doprovod svátku Božího milosrdenství, autor: archiv sester KMBM

Velehradská štafeta, aneb máš to ve svých rukou

Na přelomu měsíců dubna a května, přesněji ve dnech 29. dubna – 2. května, proběhl jubilejní desátý ročník Studentského Velehradu. Program se nesl symbolicky ve znamení štafety – ta všechny přítomné vybídla k tomu, aby čerpali z let minulých a dokázali na ně adekvátně odpovědět, ale hlavně, aby šli dále, vědomě tvořili a přetvářeli tento svět v lepší. Také Salašníci a Salašnice z královéhradeckého společenství vysokoškolařů vyrazili převzít svůj kolík zodpovědnosti a zároveň i načerpat sílu a radost ze společenství, nutnou k úspěchu v nelehké životní misi.

Zahajovací mši svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje sloužil P. Tomáš Halík. Přívalem nesmírně trefných postřehů a moudrých slov z úst celebranta nejednomu z nás pořádně zamotal hlavy. Pravým balzámem na rozjitřenou mysl byl bohatý večerní program – studenti s uměleckou duší mohli zavítat na vernisáž výstavy, ty vyhladovělé přilákal do svého područí táborák a nechyběl ani kulturní program v podobě varhanního koncertu. Naplněný den byl ukončen modlitbou v duchu Taize, či chval.

V sobotu převzal štafetu intelektuálně nadupaný blok přednášek. Byla možnost vyslechnout například již zmíněného prof. Tomáše Halíka, pražského biskupa Václava Malého, psychologa Jeronýma Klimeše a v neposlední řadě politolog Roman Joch. Pro zrehabilitování mozkových buněk byly poté připraveny nejrůznější workshopy a pro závislé na adrenalinu sportovní vyžití. V pozdních odpoledních hodinách se navázalo na témata dopoledního bloku přednášek. Pomyslný kolík převzali teolog Aleš Opatrný, vatikánský diplomat Pavel Jajtner, nechyběla Kateřina Lachmanová a třešničkou na dortu se stal ekonom Tomáš Sedláček. Po večerní mši se naplno rozjela hudební scéna, jejíž žánrové spektrum se pohybovalo od jazzu, přes symphonic artrock, až po vážnou hudbu. Následně se salašnický tým sešel, aby zhodnotil nad sklenkou moravského vína či chmelového potěšení celý uplynulý den.

Program Studentského Velehradu ukončila v neděli mše svatá, kterou svým libým zpěvem doprovázela ostravská schola za vydatné pomoci salašnických zpěváků.

Kateřina Stratílková

Noví kandidáti kněžství

(lb) – V úterý 11. května bylo po pohovoru v budově biskupství přijato do Teologického konviktu – tedy do semináře – 7 uchazečů z královéhradecké diecéze. Jak sdělil administrátor diecéze Mons. Josef Kajnek, znamená pro něj tento výsledek radost a naději do budoucna. Zároveň děkuje všem, kteří modlitbou a

obětí podporují povolání k zasvěcenému životu. Vysoko také ocenil životní příklad kněží, který mnohdy dovedl kandidáty oslovit a inspirovat ve volbě povolání. Je ale třeba připomenout, že se jedná pouze o začátek dlouhé cesty ke kněžství a teprve čas ukáže, zda se uchazeči skutečně rozhodli na základě Pánova volání: „Následuj mne!“. V tomto období formace by neměli ztratit podporu svých blízkých ani diecéze, ať již bude jejich rozhodnutí jakékoliv.

300 komží aneb Diecézní setkání ministrantů ve Vysokém Mýtě

Historické město Vysoké Mýto přivítalo v sobotu 17. dubna 2010 ve svých branách na tři stovky ministrantů a ministrantek z celé královéhradecké diecéze. V minulém roce hostila služebníky u oltáře po celý víkend Kutná Hora, v roce 2008 proběhlo jednodenní setkání v Ústí nad Orlicí.

Motto letošního setkání znělo: „Poznali ho při lámání chleba“ (Lk 24,35). Vysoké Mýto se na jeden den proměnilo v město Jeruzalém se vším, co k němu patří: hradbami i chrámem, vojáky i kněžími, starousedlíky i poutníky. Ministranti, rozdělení do skupinek přibližně po dvaceti členech, vyrazili do ulic a postup-

Putování do Emauz, autor: Antonín Forbelský

ně procházeli známá biblická místa, kde na ně čekaly úkoly a překvapení. Na jednotlivých stanovištích se setkali s apoštolý – pamětníky událostí, které se na oněch místech odehrály. Ti soutěžícím vždy kromě vysvětlení disciplíny také vyložili význam místa v životě jejich i v životě Kristově. Zadané úkoly byly různorodé. V kostele soutěžící hledali na základě příběhu o vyhnání penězoměnců z chrámu předměty a určovali, zda tam patří či ne, a proč. V Betánii si měla skupinka na čas předávat hořící svíčku po určené trase. Všichni pak mohli do sytosti okusit něco z lákové nabídky ve večeradle. Na zájemce čekala též malá horolezecká stěna. U Zdi nářků bylo třeba dopravit modlitby ve formě tenisových míčů do lapaček chytačů stojících na hradbách. Po překonání potoku Cedron dorazili ministranti do Getsemanské zahrady, kde museli šplhat pomocí lana do strmého srázu na čas a dále určit pozitivní i negativní vlivy výtvarků moderní techniky, např. internetu.

Po dokončení cesty skrz Jeruzalém se všichni shromáždili na rynku, kde vzpomínal setník na událost Ježíšova ukřižování. Pak se na jeho pokyn vydal dlouhý průvod, v jehož čele jel na koni římský voják v plné zbroji, na Kalvárii. U kříže na malém návrší za městem proběhla krátká modlitba a rozjímání okamžiků Ježíšovy smrti. Nedaleká víska Knířov představovala pro poutníky za Zmrtvýchvstalým Emauzy.

Setkání zakončila v knířovském kostele Zvěstování Páně pontifikální mše sv. celebrowaná Mons. Josefem Kajnekem. Při svém loučení s královéhradeckou diecézí věnoval arcibiskup Dominik Duka během missy chrismatis jednomu z orlickoústeckých ministrantů svíčku s prosbou o vyřízení pozdravů na setkání. Teď nastala vhodná chvíle, aby byla slavnostně zapálena od paškálu a svým světlem připomínala pozdrav otce arcibiskupa Dominika. Po požehnání před kostelem vypustil pan biskup Kajnek symbolicky na svobodu dva holoubky, na připomenutí toho, že po Kristově zmrtvýchvstání se již slaví nejsvětější oběť nekrvavým způsobem. Ministranti si domů jako vzpomínku na účast na letošním setkání odvezli pamětní list vytvořený podle vzoru jeruzalémského potvrzení.

Michal Sklenář

Dotace z Fondu solidarity královéhradecké diecéze přiděleny

V pondělí 10. května 2010 se sešla komise Fondu solidarity, aby projednala 52 doručených žádostí o příspěvek z Fondu solidarity a 4 žádosti o prominutí nebo snížení příspěvku farnosti do Fondu.

Jmenovité složení komise je uvedeno na diecézním webu. Jednání se zúčastnili také zástupci farností, které do Fondu přispějí v letošním roce největší částkou (Kutná Hora – arciděkanství, Kutná Hora – Sedlec, Dvůr Králové nad Labem a Čáslav).

Každá žádost byla posuzována individuálně a bylo o ní zvlášť hlasováno.

Celkem bylo rozděleno 3 990 000 Kč z Fondu solidarity a z příspěvku Ministerstva kultury ČR na opravy církevního majetku

a bylo vyhověno žádostem o navrácení příspěvků farností do Fondu v celkové výši 13 022 Kč.

Seznam všech projednaných žádostí, včetně poměru hlasů při hlasování komise a dalších dokumentů, souvisejících s Fondem solidarity, naleznete na internetových stránkách královéhradecké diecéze <http://www.diecezhk.cz/biskupstvi/solidarita-v-diecezi/ke-stazeni>

Děkujeme všem členům komise za jejich účast a za čas, který věnovali přípravě na jednání, i za podněty a doporučení pro jednání v budoucích letech.

*Mons. Tomáš Holub
pověřený výkonnou mocí administrátora diecéze*

V Hlinsku proběhl festival pro rodinu

U příležitosti Mezinárodního dne rodiny, který vyhlásila OSN na 15. květen, pořádalo Občanské sdružení Jana XXIII. v Hlinsku již 3. ročník Festivalu pro rodinu. Festival zaměřený na všechny věkové skupiny se konal ve dnech od 11. do 15. května. V jeho průběhu probíhaly přednášky a besedy na různá témata spojená s rodinou. Společně s odborníky jsme se zabývali rozdílností mezi mužem a ženou, partnerstvím a vším, co s tímto tématem souvisí. V programu proběhla dále beseda týkající se dětí a jejich pohledu na rodinu. Ve spolupráci s místními základními školami vznikly výtvarné práce dětí na téma „Rodina očima dětí“. Výstavu těchto prací mohli spatřit návštěvníci v prostorách Centra Jana XXIII. Aby téma rodiny bylo naplněno beze zbytku, nezapomnělo se ani na generaci našich seniorů. Do jejich klubu jsme pozvali na pohodové povídání herce a moderátora pana Zdeňka Srstku s bývalou moderátorkou Rádia HEY pí. Marií Schillerovou. Svým osobitým humorem si okamžitě získali velké sympatie všech přítomných a beseda se nemohla dobrat svého konce.

Někteří z účastníků besedy se Zdeňkem Srstkou neodolali pamětní fotografii, autor: Jitka Pešková

Význam tohoto festivalu potvrzuje i záštita, kterou nad ním převzali Ing. Roman Línek, náměstek hejtmana Pardubického kraje a Ing. Pavel Šotola, místostarosta Hlinska. Hlavní myšlenkou festivalu je vyzdvihnout téma Rodina, jako hodnotu a nezbytný základ společnosti a i zprostředkovat kontakt s odborníky na rodinnou problematiku. Úplná a zdravá rodina je skutečným základem každé společnosti. Nelze ignorovat důležitost stabilního manželského svazku a nelze opomíjet hrozící prostředí vztahů nevázaných, bez odpovědnosti jednoho partnera ke druhému, bez odpovědnosti k výchově dětí. Zdravá rodina zůstává prostředím, kde se nejspolehlivěji stává z dítěte společenský a tvořivý člověk a kde dospělí mají příležitost zdokonalovat se v nesobecké lásce a nezištné spolupráci. Jen v takové rodině se tvoří bohatství každé společnosti. Programovou náplní festivalu jsme chtěli všichni společně malým krůčkem přispět k ozdravení vztahů v našich rodinách a z problémů, které v běžném životě rodiny nastávají, hledat cestu a rozumné východisko.

*Lída Pavlišová a Anna Zelenková
Centrum Jana XXIII. v Hlinsku*

Liturgický kalendář

6. června – 10. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 17,17-24

Žalm: Žl 30(29)

2. čtení: Gal 1,11-19

Evangelium: Lk 7,11-17

13. června – 11. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Sam 12,7-10.13

Žalm: Žl 32(31)

2. čtení: Gal 2,16.19-21

Evangelium: Lk 7,36-8,3

20. června – 12. neděle v mezidobí

1. čtení: Zach 12,10-11

Žalm: Žl 63 (62)

2. čtení: Gal 3,26-29

Evangelium: Lk 9,18-24

27. června – 13. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 19,16b.19-21

Žalm: Žl 16(15)

2. čtení: Gal 5,1.13-18

Evangelium: Lk 9,51-62

Úmysly apoštolátu modlitby

Červen 2010

Všeobecný úmysl:

Aby se všechny národní i nadnárodní instituce snažily zajistit úctu k lidskému životu od početí až do přirozené smrti.

Misijní úmysl:

Aby církve v Asii, které tvoří „malé stádce“ mezi nekřesťany, poznávaly, jak mají předávat evangelium a vydávat radostné svědectví o své oddanosti Kristu.

Úmysl našich biskupů:

Aby rodina věřících dovedla s odvahou bránit vzácný dar lidského života, a cítila spoluodpovědnost za osudy zneužívaných a týraných dětí.

Příprava měsíčníku má v dnešním rychlém světě několik úskalí. Nikdy se nedá úplně odhadnout, nakolik bude dopředu vybrané téma aktuální. Někdy situace však nažene pověstnou vodu na mlýn. Stačí jeden předvolební klip a společností začne hýbat vzrušená debata o novém fenoménu možného střetu generací. Tak daleko sice nezacházíme, ale přesto se chceme podívat na seniorský věk z několika úhlů pohledu. Z jakých, se dozvíte na následujících čtyřech stranách.

Luděk Bárta

Já jsem tvé stáří...

Vypůjčil jsem si kousek textu známé písně, v níž se ozývá „pusť mne dál, já jsem tvé stáří“, abychom si uvědomili, že stáří prostě ne-jde odmítnout. Zmocní se nás, ať chceme nebo nechceme. Jediné, co můžeme a máme dělat, umět je správně přijmout a považovat je za období zralosti, zúročení zkušeností, nadhledu. Kéž by tomu tak bylo, řekne se asi většina starších čtenářů. Jsou kultury, a nejen ve starých dějinách, i současné, v nichž se moudrost stáří stále ještě oceňuje. Starý člověk není na obtíž, ale je ceněnou autoritou. Naše civilizace bohužel k takovým kulturám nepatří.

Ze všech sdělovacích prostředků na nás mává kult mládí. Není to jen ono staré „mládí vpřed“, ale i současné reklamy na zachování mládí a dokonalosti. Sen o věčné mladosti jako by dokázali splnit plastičtí chirurgové, vizážisté a další prodavači iluzí. Vypnout pleť, vyhladit vrásky, obarvit vlasy a zasadit je do holé lebky z níž už dávno zmizely, odsát přebytečný tuk na břicho – to vše jsou dnes jen položky kouzelné proměny. Pokud se v reklamách mluví o starší generaci, je to většinou v souvislosti s prostředky, které vám pomohou udržet v ústech umělý chrup, aniž by při širším úsměvu vypadl, nebo které vám diskrétně odstraní problém s únikem moči.

Pokud se dnes lidé něčeho bojí, není to Bůh, ale stáří, v němž přijde nemoc a bezmoc, opuštěnost a zapomnění. Ostatně proto se začíná dělat dobrý obchod i ze smrti, o které lidé chtějí rozhodovat sami. K tomu všemu se ještě přidávají politici, kteří pokud mluví o důchodové reformě, ne zcela jemně naznačují, že starší lidé budou muset být živeni mladšími. A ti tak přijdou o „zasloužené“ finanční prostředky. Jen málokdo si uvědomí, že mladí byli dlouhodobě placeni právě těmi, kdo dnes stárnou. Z jejich daní se budovaly školky a školy, z jejich prostředků mladí získali možnosti, o kterých se těm starším ani nezdálo. Přesto dnes mladší lidé až zlobně komentují ty starší, kteří jim podle jejich představ brání v uskutečnění jejich snů, sedí na pracovních místech, na která přece „mají nárok“ ti mladší, ačkoli nemají žádné zkušenosti a pramalé schopnosti.

Jediné podstatné, na co se naše společnost zmohla je to, že staří lidé byli přejmenováni na seniory, aby to vypadalo patřičně vznešeně. Na podstatě samé se ale nezměnilo nic, je to jen kosmetická slovní úprava v americkém politicky korektním stylu. Je až hrozným faktem, že podle výzkumu Lucie Vidovičové u nás čtvrtina mladých (15 – 29 let) považuje starší lidi za přítěž.

Aby se snad nezdálo, že zehrávám na současné poměry a to zvláště v případě, kdy už sám plnou parou mířím mezi tzv. seniory, chci připomenout dva literární příklady. Na jedné straně je tu poněkud zidealizovaná babička, jak ji popsala Božena Němcová. Babička je studnicí moudrosti, ale také útěchy, je člověkem s bohatými životními zkušenostmi, který dokáže pomoci každému – slovem i skutkem. Čtenáři se chce plakat dojetím, jak to za starých časů bývalo krásné a poetické. Nechtě si v takovém případě vzpomene na slavnou Nerudovu báseň Dědova mísa, která s ironií a sarkasmem přibližuje postoj syna, jenž otci pro třesoucí se ruce rozbíjející drahé nádobí vyrábí „koryto“, tedy dřevěný talíř souznící s krmicím zařízením pro prasata. To jen na okraj, abychom nepodlehli nostalgii po „starých zlatých“ časech.

P. Milan Badal

Být seniorům nablízku

Starší lidé mě obklopovali již od mého dětství. Byli to především prarodiče, s nimiž jsem trávila spoustu času a přijímala jejich lásku a péči. Obě moje babičky byly velmi aktivní, pracovitě a starostlivé. Dědeček, kterého jako jediného z prarodičů stále ještě mám, zase dostal do vínku mimořádné kutilské nadání. S prarodiči jsme hodně cestovali a poznávali krásy našeho domova – Orlických hor i celých východních Čech. Pamatuji si dlouhé společné večery se zpíváním u táboráku, procházky přírodou, čištění potoka a v neposlední řadě návštěvy bohoslužeb, pobožností a mariánských poutí. Díky svým starším příbuzným mohu s jistotou říci, že jsem měla šťastné a zajímavé dětství.

Myslím, že právě tyto skutečnosti byly tou nejlepší průpravou pro činnost, které se v dnešní době věnuji. Blížil se konec roku 2003. Právě v tomto roce jsem začala pracovat na biskupství v Hradci Králové. Na začátku tohoto působení jsem hledala nové cesty pastorační a s podporou vedení biskupství a některých mých kolegů se snažila zareagovat na velkou výzvu věnovat se lidem

Veronika Čepelková při zahájení adventní duchovní obnovy s P. Janem Rybářem SJ, autor: Václav Adam

seniorského věku. Začátky nebyly jednoduché, ale intenzivně jsem vnímala Boží přítomnost, která mým a našim krokům žehnala. V roce 2004 jsem pod patronací referátu diakonie založila Diecézní seniorklub a rok poté Diecézní centrum pro seniory jako vůbec historicky první centrum tohoto typu v České republice věnující se prvořadě lidem seniorského věku. Centrum je v současné době součástí referátu pro pastoraaci – tedy součástí struktury, do níž skutečně patří. Hlavním cílem centra je především podpora smysluplného prožívání seniorského věku a přípravy na něj, prohlubování víry seniorů, upevňování mezigeneračních vztahů a komunikace a v neposlední řadě vytváření formačně-vzdělávacích programů pro animátory seniorů a zájemce o pastorační práci se seniory. Centrum pro seniory má také svoji koordinační radu a organizační tým pro některé z pořádaných aktivit.

Každý věk potřebuje zvláštní péči a pozornost. Seniori pro mě představují přítomný obraz minulosti propojený s nadějí budoucnosti, s nadějí budoucnosti v Kristu. Seniori jsou jako každá jiná generace na cestě kupředu, ale cesta člověka seniorského věku má být také a zvláště vědomou přípravou na setkání s Kristem, za nímž směřují. Svoje poslání chápu jako dar, v němž Bůh propojil moje mládí a můj život s lidmi, kteří jsou sice mnohem starší, ale kterých si velmi vážím a toužím být jim v jejich důležitém úseku života nápomocná a inspirovat také všechny lidi dobré vůle – mladé i starší, aby se nebáli být „apoštoly seniorů“.

Veronika Čepelková

Jak vidí stáří Bible?

Podle Písma je stáří Boží dar. Abrahám se dožil 175 let, Mojžíš 120. Když autor knihy Genesis chtěl ukázat, jak lidstvo díky své hříšnosti postupně degeneruje, vyjádřil to číselnou symbolikou: zatímco předpotopní lidé se dožívali řádově stovek let (Gen 5), zkrátil Hospodin vinou člověka lidské dny na 120 let (Gen 6,3). Nakonec si žalmista posteskuje: „*Našich let bývá úhrnem sedmdesát, u toho, kdo jsou při síle osmdesát. Většina z nich je lopota a trýzeň, neboť rychle pomíjejí a my odlétáme*“ (Ž 90,10).

Stáří může být velmi nepříjemné a ponižující. Ochabují naše tělesné i duševní síly, padá na nás tíseň a pocity bezmoci. Jsme odkázáni na pomoc druhých, jsme jim vydáni na milost a nemilost. Můžeme se stát obětí jejich zvůle a podvodu, jako starý, slepý Izák (Gen 27). Jedinou perspektivou starého člověka je hrob...

Navzdory této neradostné perspektivě má stáří své šance, které nemá mládí ani střední věk. Stáří je životní podzim, a podzim je čas plodů. „*Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, pokvetou v nádvořích našeho Boha. Ještě ve stáří budou přinášet užitek, zůstanou štavnatí a svěží*“ (Ž 92,14–15). Užitek, který starý člověk může přinášet, je jeho moudrost. Životní zkušenost stáří už nepodléhá falešné radikalitě, nenechá se zaslepit nějakými „velkými idejemi“, ideologiemi, lacinými návody, a mocenskými zájmy. Stáří má více pochopení pro lidskou slabost. Ne náhodou to byli staří, kdo jako první uznali, že Ježíš měl pravdu, když řekl těm, kdo chtěli kamenovat cizoložnici: „*Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první!*“ (Jan 8,7–9). Stařec dále díky své paměti má nadhled, nenechá se zneklidnit momentální krizí. Ví, jak nakonec věci dopadají, proto může dosvědčit: „*Byl jsem chlapec, a už jsem stařec, ale neviděl jsem, že by spravedlivý byl opuštěn...*“ (Ž 37,25). Proto židovská moudrost pobízí mladého člověka: „*Nestraň se rozhovorů starců, kteří se též učili od svých otců, neboť u nich se naučíš rozumnosti a tomu, jak odpovídat, když je třeba*“ (Sir 8,9–10). Stařec může být mladým velmi prospěšný. Musí jen překonat pokušení k závisti vůči mladým, musí myslet na jejich budoucnost, a ne se sebelítostivě stáhnout do svého postupného chátrání. Zářným vzorem lidské důstojnosti, vnitřní svobody a zodpovědnosti za mladé je starý Eleazar, jehož jeho pronásledovatelé chtěli pohnout k drobnému ústupku, kterým by si zachránil život. Stařec odpověděl: „*Nesluší se, abychom se ve svém věku přetvařovali, protože by mnozí z mladých soudili, že Eleazar se ve svých devadesáti letech stal odpadlíkem. Ty bych pro své pokrytectví a okamžik prchavého života hanebně oklamal a na své stáří přivodil potupnou skvrnu... Proto se nyní statečně vzdávám života, abych se ukázal hoden svého stáří a mladým zanechal ušlechtilý příklad...*“ (2Mak 6,24–28).

Bohužel ne každý člověk vyzraje v tak moudrého starce. Člověk, který „po všechny dny až do stáří páchal zlo“, se vytvrdí ve zlém, jak tomu bylo u dvou chlípých starců, kteří sváděli Zuzanu (Dan 13). I veliký Šalomoun, který ve svém mládí prosil Boha o moudrost, a ta mu byla dána (1Král 3), se ve svém stáří odklonil do pravé cesty a propadl modloslužbě (1Král 11). Není tedy vůbec automatické, že by s přibývajícím věkem člověk dorůstal v moudrého a dobrého člověka. Závisí jistě na celoživotním morálním úsilí, k němuž je třeba lidi až do stáří povzbuzovat. Pavel proto vybízí Tita: „*Uč tomu, co je shodné se zdravým učením: že starší muži mají být střídmi, vážní, umět se ovládat, zdraví ve víře, lásce a trpělivosti. Totéž platí o starších ženách, že mají být v chování důstojné: ne pomlouvačné, v pití vína umírněné, učitelky v dobrém*“ (Tt 2,2).

Ovšem smyl stáří nespočívá jen v tom, že člověk vytrvá v dobrém, že se v něm zafixují dobré návyky, které přetrvávají, když už ochabuje vůle a sebekontrola. Stáří je stále ještě dobou formace. Vždyť se blíží na práh věčného života – a ten je něčím úplně novým! Stáří, které znamená ztrátu sil, bezmocnost a pasivitu, je zároveň školou Božího dětství, a tedy důležitou propedeutikou pro život věčný. A tak ve stáří, navzdory tělesnému ochabování, člověk může ještě stále duchovně růst. „*Tělo nám sice chátrá, duch se zmlazuje*“ (2Kor 4,16). Duch roste bez omezení – až do věčnosti.

P. Vojtěch Brož

JIŘINA ŠIKLOVÁ VYTVOŘIT POZITIVNÍ MODEL PRO STÁŘÍ

Známa socioložka a publicistka Jiřina Šiklová se narodila 17. června 1935 v Praze. Vystudovala historii a filozofii, v šedesátých letech patřila k reformnímu křídlu komunistické strany. V období normalizace byla perzekvována, za pašování zakázané literatury v roce 1981 uvězněna. Po sametové revoluci v roce 1989 se naplno vrhla do veřejného života, začala přednášet sociologii na Karlově univerzitě, tam také založila Katedru sociální práce, kterou do roku 2000 vedla. K plodům její práce patří také Centrum a knihovna Gender studies. Profesně se zabývá feminismem, právy menšin a problematikou stárnutí. Náš rozhovor jsme zaměřili právě na posledně jmenované téma.

Jak se vůbec vymezuje stáří, seniorský věk? Kdy nastává? Jedná se tu o kritéria pouze biologická nebo i sociologická?

Definice stáří je nejasná. Světová zdravotnická organizace (WHO) se řídí dle biologických, fyziologických kritérií. Za ranné stáří se dnes považuje věk od 65 let. Novější definice posouvá hranici stáří až na 75 let. Fyziologické parametry stárnutí se totiž změnily, dnešní staří lidé jsou „mladší“, jejich zdravotní stav je mnohem lepší. Z hlediska zařazení do společnosti se považuje obvykle za stáří až období po skončení pracovní aktivity, po odchodu do důchodu. Ale ani to není úplně přesné, protože na lidi, kteří sami podnikají, nebo pracují v oborech, ve kterých je třeba syntetizovat poznatky (věda apod.) se toto kritérium příliš nehodí.

Stále slyšíme o stárnutí populace. Jakým způsobem bude tento jev ovlivňovat naši společnost?

Významně až drasticky. Bude-li v roce 2040 asi 43 % populace starší 60 let, tak se zpomalí jak „provoz“ na ulicích, tak v zábavě. Přestane miniaturizace různých pomůcek, včetně mobilů, změní se způsoby trávení volného času a samozřejmě se to promítne i do zaměstnanosti. Budou zde chybět pracovní síly, volný čas nebudou jedinci tak často trávit na sjezdovkách, ale spíše na běžkách, budou je více zajímat stráně a parky než horolezecké stěny. Jiné bude i pojetí domácnosti. Sateletní městečka, která dnes vznikají, se změní ve „vyloučené“ lokality starých lidí, kteří jen těžko budou komunikovat s centrem. Tento proces ale již byl zaznamenán na Západě – dokonce i s pokusy o řešení této tematiky např. modelovým městečkem Sun City ve státě Kansas zhruba v 70tých letech minulého století. Pro společnost je ideální začlenění starých mezi mladé, tedy propojení generací.

Lidský věk se v současnosti prodlužuje a stejně tak doba, kterou lidé stráví ve starobním důchodu. Například u žen se v průměru může jednat o více než dvacet let. Tak dlouhou dobu je určitě potřeba nějakým způsobem naplnit. Lze se na podobnou situaci dopředu připravit? Máte na to osobní recept?

Dnes, a ještě výrazněji to bude za 20 let, člověk prožije stejně dlouhou dobu svého života v období po pracovním, jako prožil v období, kdy se na roli dospělého a pracovníka připravoval. Nemáme zatím model, jak prožívat toto období. Je to poprvé v dějinách lidstva, kdy takto masově, poměrně náhle, zestárla celá společnost. Říká se tomu demografická revoluce – grey revolution. Úkolem dnešní stárnoucí generace je prožít stáří spokojeně, aby se vytvořil jakýsi „pozitivní životní model pro období stáří“ pro následující generace. Budou-li si dnešní staří lidé ale místo toho jen a jen stěžovat na svoje potíže, jak jsou chudí a druzí jim v tom budou přizvukovat, tak tím je vyčleníme, zaženeme do jakési pasti sociální pomoci. Osobní recept mám jediný: život mne nadále baví, udržuji si široké intra- i intergenerační vztahy, mám 6 vnoučat a denně cvičím. Ale to dělám již od 13 let.

Změnilo se za posledních dvacet let chování lidí důchodového věku? Prožívají své stáří v demokratické společnosti odlišně než generace před nimi?

Ano, změnilo. Nejen, že jsou zdravější, ale celkově se prodloužil lidský věk, u nás v průměru skoro o osm let. Hlavně po roce 1989 zásluhou kardiologů, kteří se dnes používají a včasnou diagnostikou rakoviny a taky schopností léčit chronické nemoci. Tedy spíše lidi s chronickými nemocemi udržovat při životě. Mnoho starých lidí se angažuje v dobrovolnických organizacích. Již déle jak 10 let probíhá na toto téma program v klubu UNESCO v Kroměříži. Také staří lidé se podílejí na univerzitách třetího věku. Nežijí společně se svými dětmi, ale odděleně a vyhledávají společnost svých vrstevníků.

Co může být pro člověka, který náhle ukončil svou ekonomickou aktivitu, nejtěžší?

Nejtěžší je najít si náplň všedního dne. Práce člověku totiž především dává, také rozděluje den a týden na svátky a dny pracovní a automaticky ho zařazuje do kolektivu lidí. Patří k ostatním prostě proto, že chodí s nimi do práce. Najít nový rytmus dne, to je největší úkol.

Líší se prožívání stáří u žen a mužů? Dají se stanovit specifické problémy jednotlivých pohlaví?

Ženy po odchodu do důchodu snáze najdou náplň svého života, protože se toho tolik nezmění. Obvykle se vedle zaměstnání ještě staraly o domácnost, o vaření, nákupy, tedy o ekonomiku všedního dne. A to se nemění. I proto ženy prožívají svoje stáří lépe. Perspektivně, až ženy budou více než na rodinu orientovány na svoji profesi a profesní kariéru, budou se role (a tím i potíže) mužů a žen sbližovat i v období stáří.

Na sociálních sítích typu Facebook získávají velké množství příznivců skupiny, které se vymezují velmi negativně vůči lidem seniorského věku. V komentářích se vyskytují i značně radikální názory na tuto věkovou skupinu. Jedná se podle Vás pouze o silácký verbální projev, který umožňuje anonymní prostředí internetu, nebo je to zárodek mnohem hlubšího problému tzv. střetu generací?

Ageismus je averze mezi generacemi, tedy averze na podkladě věku. To je jev, který byl pojmenován již na začátku let sedmdesátých. Na Západě se o tom psalo, hledaly se programy proti ageismu. Tam měl ageismus své kořeny především v tom, že staří lidé byli bohatí, vlastnili akcie, renty, drželi svůj majetek... chodili na rozdíl od mladých k volbám, tím ovlivňovali i celé politické klima. Pochopitelně, byli rigidnější, zastávali hodnoty, které byly obvyklé v jejich dospělosti. Když dorostla silná, poválečná generace (dnes se jim říká babybooms), tak se postavila proti těmto úspěšným, ale již starým lidem. To byly kořeny prvních mezigeneračních vzpour, včetně hnutí hippies. V Německu koncem let šedesátých a taktéž i ve Francii a Itálii, to navíc dostalo i ideologickou dimenzi. Vyčítali těm starým lidem nacismus, fašismus, podílení se na kolaboraci s totalitními režimy. U nás se objevuje ageismus až v současnosti. Souvisí s tím, že staří

se hůře přizpůsobují politickým změnám, že jsou často viděni jako ti, kteří podporují bývalá politická hnutí. Všimněte si, kdo je ukazován v televizi jako ten, kdo se účastní oslav 1. máje apod. V novinách jsou často prezentováni jako „chudáci“, kteří si stále na něco stěžují, potřebují pomoc, mají malé důchody a zabírají místo.

Bohužel, staří lidé slyší na slogany nabízející jim různé výhody. Je to jiná forma exkluze této skupiny. Odpovídám zjednodušeně, ale to bychom se dostali do otázek sociální politiky a bylo by to dlouhé.

Jedno z přikázání starozákonního desatera zní „Cti otce svého i matku svou“. Nejednalo se tím, že je to takto explicitně uvedeno, o problematickou oblast mezilidských vztahů již dříve?

Ano, i toto přikázání ukazuje, že vztah ke starým byl vždy problematický. Vzpomeňme jen na romány o vejměnkářích, kdy se staří a mladí nenáviděli za to, že museli starým dávat pytel mouky a staří zase nenáviděli ty mladé, že již nemohli rozhodovat o polích a majetku. Není to tedy současný fenomén. Jen je dnes označován anglickým výrazem. Řešením je začleňování generací, ne jejich rozdělování.

Kdy si myslíte, že nastal převrat ve vnímání stáří? Mnohdy na něj není pohlíženo jako na studnici životní zkušenosti a moudrosti, ale tvrdě řečeno jako na přítěž společnosti.

To je na celou knihu a i o tom jsem toho napsala dost a dost. Jakmile se společnost a znalosti, které jsou pro ni relevantní, rychle mění, tak tyto znalosti nejsou již pro mladší generaci významné. Proč by si tedy měli mladí těch starých lidí vážit? Stálým kritizováním minulosti se také znevažuje práce a vše co ti lidé, kteří jsou dnes staří, udělali. Kritikou minulosti jsou nepřímo tito staří lidé znevažováni před ostatními i před sebou samotnými. To je – podle mne – i důvod, proč mnozí dnešní staří nadále volí třeba KSČM. Odmítnutím minulosti by totiž znevážili také svůj celý předchozí život. Ale toto se musí lidem vysvětlovat a ne to řešit tím, že jim – buď mladým, nebo těm starým – budu nadbíhat v sociálních gramech.

Existuje řešení, které by mohlo v počátcích zažehnat možné konflikty v budoucím soužití generací? Kdo by se měl nejvíce angažovat?

Ano, jsem gerontoložka, něco o tom vím. Řešení musí vycházet od starých lidí. Oni musí najít v sobě sílu, měnit svůj styl života. Oni by měli být povzbuzováni a vedeni k tomu, že oni sami jsou odpovědní za životní styl. A ne stále o nich mluvit jako o chudácích, kterým je potřeba jen a jen pomáhat. Ukazují-li někoho jako bedného člověka (a tak jsou naši staří ukazováni), tak se pak sám za ubohého považují. Nemohu chtít současně úctu a současně si stěžovat, že jsem chudý a potřebuji pomoc. Proto je třeba měnit i image starých lidí.

Luděk Bárta

O jedné zahradě

V Drahorazi na Jičínsku nalezneme při kostele sv. Petra a Pavla poměrně unikátní stavbu tzv. Božího hrobu. V pátečním odpoledni před Květnou nedělí sem uspořádalo pěší pouť občanské sdružení Trinitatis Societas.

Pouť je jen střípek z mozaiky aktivit

Přiznám se, že mě původně na celé záležitosti lákala především možnost navštívit interiér kostela a Božího hrobu. Když jsem si však při shánění dalších informací pročetl webové stránky tohoto sdružení, zaujala mě také jejich další činnost na kulturním poli. Nezbyvalo tedy nic jiného než sbalit foťák, diktafon a vyrazit do malé vesničky Pševy, odkud měl zástup poutníků vyrazit. Po příjezdu na místo znejistím. Přes krásné jarní počasí tu společně se zpravodajem z Deníku čekají pouze dvě organizátorky, jinak ani noha. Potichu žehrá na pochybný výsledek hodinové cesty, ale i taková překvapení zkrátka nabízí současnost. Možná i proto je třeba ocenit úsilí jednotlivců i skupin, které směřuje k prolomení této duchovní a kulturní apatie. Nakonec se mé chmury ukázaly jako předčasné. První poutníci a zpěváci se k původně velmi skromnému procesí přidávají cestou a další již čekají v kostele.

„Snažíme se o obnovu genia loci zdejší krajiny a všechny naše aktivity se točí kolem jednoho místa – kostela a fary v Ostružně,“ vysvětluje mi po bohoslužbě předsedkyně sdružení Jana Bosáková. „V roce 2007 jsme založili občanské sdružení. Naším hlavním úkolem byla obnova budovy fary a zároveň s tím jsme se začali snažit i o jakousi vnitřní revitalizaci společenství lidí místních i hostující komunity. Naším záměrem je otevřít prostor fary zájemcům o obnovu tradičních venkovských slavností a hudebních, krajinářských či sociálních projektů. Naši členové jsou zástupci hudebníků, historiků, krajinářů, obecně lidí kulturně založených. Nikdo z nich se nechce smířit s dosavadním spíše neutěšeným stavem věcí. Šíře našich aktivit pak za nějaký čas dala vzniknout i samostatné hudební odnoži – spolku Literácy Jitčín. Ta se věnuje interpretaci staré, převážně barokní hudby,“ přibližuje počátky. Pronájem ostruženské fary se podařilo dojednat v roce 2008. V dalším roce sdružení přistoupilo k zahajovacím úpravám interiérů farní budovy. Podařilo se oživit také kulturní činnost. Členové

Průvod poutníků dorazil na hřbitov u kostela sv. Petra a Pavla v Drahorazi, autor: Luděk Bárta

se ujali obnovy tradičních poutí – Ostruženské, Bradské, Svatoanenské. V Jičíně a okolí pak hudebně doprovází během liturgického roku další slavnosti.

Obnova Mariánské zahrady

Jak postupně zjišťuji, záběr členů sdružení, kteří se snaží vdechnout nový život zdejšímu kraji je skutečně velký. Jaromír Gottlieb, bývalý ředitel jičínského muzea, se zápalem mluví o činnosti spolku v rámci obnovy širšího okolí Ostružna. „Na Jičínsku může vnímavý návštěvník nalézt dvě komponované barokní krajiny. Jednak tu valdštejnskou, jejíž hlavním prvkem je osa lipové aleje od Jičína k loggii ve Valdčích, a pak tu na první pohled méně patrnou šlikovskou, která se rozkládá na jih a západ od Jičína. Rod Šliků získal panství Veliš, Kopidlno a Staré Hradky ve 40. letech 17. století. S výraznějšími úpravami krajiny začal až František Josef Šlik na přelomu 17. a 18. století. V dnešní době po letech neudržování je tento projekt daleko méně čitelný, takže se nám dnes může zdát, že se jedná jen o několik drobných architekturních náhodně rozestých po krajině. Z pramenů ale víme, že celek byl spojen alejemi a lesními průseky. Ústřední stavbou je Loreta, napodobenina rodného domku Panny Marie. Od ní průseky mířily průhledy na kopec sv. Anny se stejnojmennou kaplí, na Holý vrch u Nadslavy, kam ústilo několik poutnických cest, přes vršek s kaplí sv. Andělů Strážců k Vokšicím, kde se nacházelo sídlo panství, a ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie v Kostelci. Je zajímavé, že všechny tyto stavby jsou svázány s mariánským kultem, také proto se pro zdejší kraj ujal název Mariánská zahrada“.

Živá obec

Fara v Ostružně pomalu začíná sloužit jako kulturní a vzdělávací centrum celého mikroregionu. Šíře aktivit je opravdu záviděníhodná. Otevírá se prostor pořádat zde kurzy a hudební interpretační semináře. V pozadí je nepřehlédnutelná iniciativa hudebníka, muzikologa a neúnavného popularizátora barokní hudby a kultury, v současnosti duše Jitčínských Literáků, Michaela Pospíšila. Stranou by však neměly zůstat ani krajinářsky zaměřené semináře a dílny. V neposlední řadě projevíly o faru zájem pro rekreaci a formaci svých zaměstnanců také organizace poskytující sociální služby. Kromě fary se aktivity sdružení zaměřují také na sousední kostel Povýšení Svatého Kříže. Obtížný úkol představuje záchrana jeho vzácných pozdně barokních varhan.

Obecně je velkým kladem skutečnost, že se v mnoha oblastech podařilo navázat spolupráci s obecní samosprávou. Místní obyvatelé pak řadu aktivit berou opravdu za své. Na podzim si třeba mohou návštěvníci užít ostruženského posvícení. „Zájem lidí o naše akce je různý. Vystupujeme s vědomím, že nejsme žádný střední proud, ale tvoříme alternativní okraj. Řekla bych, že toto je pozice, kterou si chceme udržet, být v nekomerčním duchu k dispozici lidem podobně vnitřně naladěným. Ti si nás vždycky najdou,“ zamýšlí se nad zájmem posluchačů Jana Bosáková.

Pokud tedy plánujete letní putování do oblasti Jičínska, vyplatí se sledovat web trojičnického sdružení <http://www.trinitatis.cz>, hudebního souboru Literácy Jitčín <http://www.literacy.cz>. Na nich naleznete aktuální informace o chystaném programu. Nenápadný půvab a klid krajiny na jih a západ od Jičína však stojí za návštěvu, i když se tu zrovna nic nepořádá.

Luděk Bárta

ROK KNĚŽÍ

60 LET SLUŽBY

V již pochmurné atmosféře nastupující komunistické diktatury vysvětil biskup Mořic Pícha v roce 1950 na kněze 19 seminaristů. Stalo se tak skoro tajně dne 16. dubna v seminární kapli královéhradeckého semináře. Ukázalo se, že je to poslední kněžské svěcení v rámci této instituce. Z těchto kněží žijí v současnosti již pouze dva. P. Josef Mokřý, který dosud vede správu farnosti Ronov nad Doubravou, je jedním z nich.

Poslední svěcení

Když mi po zazvonění u dveří fary přichází otevřít usměvavý a čilý kněz, nechce se mi ani věřit, že letos v prosinci oslaví pětáosmdesáté narozeniny. Na mou poklonu týkající se věku i délky služby jen čtverácky odvětlí: „Chvála Pánu Bohu, že jsem to ve zdraví přežil.“ Narodil se na Vysočině v Nížkově u Žďáru nad Sázavou v rodině krejčího a drobného zemědělce se 3 hektary polí. Otec se musel pořádně činit, aby uživil svých dvanáct dětí. Cestu k volbě životního povolání měl P. Josef Mokřý podivuhodně přímou. „Od útlého věku jsem ministroval a okolí mi přisuzovalo, že se stanu knězem. Já jsem myšlenku vzal za svou a vyšlo to,“ bez okázalosti hodnotí svoji motivaci kněz. Co se naopak zdaleka neukázalo být tak jednoduché a přímé, byla realizace vysněného cíle. Dva totalitní režimy dokázaly řádně zamíchat osudy lidí, takže se doba jeho mládí nesla ve znamení neustálého stěhování. Do nuceného uzavření školy studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Praze-Bubenci. Studenti se pak na čas přesunuli do prázdné budovy dívčího gymnázia v Holečkově ulici, ale ani to nemělo dlouhého trvání. Následoval odchod na Moravu na Velehrad a nakonec do Brna. Tam jej zastihl příkaz k nucenému nasazení, konec války se však blížil, takže ve službě nepobyl dlouho. Prakticky okamžitě nastoupil do královéhradeckého semináře. Navzdory pozdější propagandě o kněžích jako příživnících, nepřátelích a zrádcích národa se také seminaristé podílili na poválečné obnově státu. „Živě si vybavuji, jak jsme chodili se seminářem na brigády skládat uhlí a podobně,“ vzpomíná. „Byli jsme vysvěceni 16. dubna v roce 1950 jen v seminární kapli, ne v katedrále, všichni se obávali případného pobouření ve městě. Po vysvěcení jsme ještě zůstali do konce školního roku studovat a přes prázdniny jsem čekal na své umístění do farnosti doma.“ Místo toho však následovalo v září předvolání na vojnu do Mimoně k Pomocným technickým praporům (PTP). Další kolotoč stěhování mohl zažít. Praha, Kynžvart, Šternberk, Postoloprty, Komorní Hrádek u Chocerad... Ubytování v nejrůznějších provizorních stavbách, velmi často bez sociálního zařízení, těžká práce v lesnictví či stavebnictví. Veškeré ubytování, oblečení, jídlo si samozřejmě museli vojáci hradit ze své mzdy. Přesto se nezdá, že by otec Mokřý vzpomínal na ona léta s výraznou hořkostí: „Říkal jsem spolubratrům, že jsme na vojně vlastně docela dobře schovaní, jiní jsou na tom hůř. Před

koncem služby jsme stavěli vojenské bytovky v Komorním Hrádku, které mimochodem dodnes stojí. Přitom v naší partě nebyl ani jeden zedník, všechno jsme byli buď kněží, nebo seminaristé, jen já jsem měl za sebou 14denní omítačský kurz, takže jsem byl považován za odborníka. Za 36 měsíců práce jsem si přinesl asi 3 000 korun.“

Stabilitas loci

Po návratu z vojny se konečně dostal k výkonu svého povolání. Nejdříve nastoupil krátce jako kaplan ve Skutči, delší čas strávil v Nových Hradech, v roce 1963 byl přemístěn na prázdnou faru do Ronova nad Doubravou, kde zůstal až do dnešních dnů. Samozřejmě, že neušel pozornosti církevních tajemníků, ale kromě neustálého znepřijemňování práce různými pohovory a vyhrožování, ho výrazný postih již nečekal. Přece jen byl Ronov spíše ospalým městečkem. Na nedostatek práce si tu však nemohl stěžovat. Už v době jeho příchodu se farní kostel sv. Vavřince nacházel v dezolátním stavu, trhlinami bylo vidět až na půdu. Praskání se částečně podařilo zabránit umístěním železných táhel. V průběhu doby také zřídil kapli pod farní budovou v místě dřívějších hospodářských budov. Ve všední dny se konají bohoslužby právě tam. Jedním z posledních stavebních podniků je oprava fary. „Každý den sloužím mši svatou. Aby mohli lidé z okolních vesnic přijet autobusem, koná se dvakrát týdně ráno, ve zbytku týdnu večer, kromě toho ještě jezdím sloužit bohoslužby do domova důchodců v Třemošnici. Dříve jsem jezdil rovněž do Míčova a sloužil mše ve Chvalovicích či u hřbitovních kostelů Svatého Kříže a sv. Martina,“ přibližuje svůj denní program. S místními lidmi se sžil dobře. Ti na něj nezapomněli ani v současnosti a k výročí jeho svěcení přichystali velkou oslavu. S úsměvem dodává, že ho trápí jen jedna věc: „Teď tu mám flašek, jak když jsem vožralec, musím je zase rozdávat dál“. Za tak dlouhou dobu kněžské služby se získají neocenitelné zkušenosti. Dají se nějak formulovat? Co je důležité? „Především paktivě vést duchovní život, denně číst v Písmu. Rád se modlím k Panně Marii, ze světíc hodně k sv. Zdislavě a sv. Faustyně. Kromě toho se stále snažím hodně číst, abych měl inspiraci pro kázání,“ uzavírá.

Text a fotografie: Luděk Bárta

DIÁŘ BISKUPŮ

Červen 2010

Mons. Josef Kajnek

2. 6.	9.30	HK, biskupství, vizitace naruby (vikariát Litomyšl)
5. 6.		Martin (SK), setkání Rodiny Neposkvrněné
6. 6.	9.00	Kutná Hora, sv. Jakub, biřmování
11. 6.	20.00	Litomyšl, zahájení festivalu Smetanova Litomyšl
12. 6.	12.30	Morašice u Heřmanova Městce, mše sv., výročí školy
13. 6.	8.15	Polná, biřmování
19. 6.	15.00	Studenec u Horek, biřmování
20. 6.	9.30	Lučice, biřmování
24. 6.	18.00	Pardubice, sv. Jan Křtitel, poutní mše sv.
26. 6.	11.00	Polička, kněžské svěcení Benedikta Rudolfa Machálíka, OPraem.
27. 6.	9.30	Česká Třebová, biřmování

Mons. Karel Otčenášek

3. 6.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv., slavnost Těla a Krve Páně
6. 6.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv., slavnost Těla a Krve Páně

OSOBNÍ ZPRÁVY

Ustanovení:

P. Mgr. Stanislav PŘIBYL, CSSR – generální vikář diecéze litoměřické a provinciál redemptoristů byl od 1. 5. 2010 jmenován a ustanoven excur-
rendo administrátorem Duchovní správy poutního kostela v Králíkách

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory srdečně zve na

VI. diecézní setkání seniorů a jejich přátel

v Hradci Králové v sobotu 12. 6. 2009, které se koná pod záštitou arcibiskupa Mons. Karla Otčenáška.

Předprogram:

kostel Nanebevzetí Panny Marie

8.30 – 9.00 – modlitba zástupců vikariátů

Hlavní program:

kostel Nanebevzetí Panny Marie

9.00 – slavnostní bohoslužba – hlavní celebrant Mons. Josef Suchár, biskupský vikář pro diakonii

Nové Adalbertinum – Velký sál

10.15 – 11.00 – P. Jan Rybář SJ: „Kněz – bratr váš“

11.00 – 12.15 – občerstvení a společné sdílení

12.15 – 13.00 – pí. Věra Luxová: „Politická angažovanost křesťanů“

13.00 – 13.15 – přestávka

13.15 – 14.00 – ženský pěvecký sbor Vlasta – vystoupení

Přihlášky (telefonicky, písemně, emailem nebo osobně; uzávěrka 9. 6. 2010) a informace:

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory,

Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové,

tel.: 4 95 063 661, mobil: 737 215 328

e-mail: dcs@diecezechk.cz, www.dcskhk.cz, www.animatori.cz

skype: seniori.diecezechk.cz

ČM Fatima Koclířov

Závěr roku kněží v ČM Fatimě 4. - 6. 6. 2010

1. pátek v měsíci 4. 6. od 18.00 hod. mše sv. a program „Úcta Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v životě biskupa Hloucha“

1. sobota v měsíci 5. 6. „Patron roku kněží Jan Maria Vianney.

dopolední program: 10.00 hod. adorace, 10.30 hod. mše sv., polední modlitby za nová kněžská a řeholní povolání

odpolední program: 14.00 - 16.00 hod. přednášky P. Miloslav Fiala, OPraem.: „Svatý farář arský a obecné kněžství věřících“ a P. Pavel Dokládala

17.00 hod. hlavní mše sv. v přírodním amfiteátru - celebruje P. Miloslav Fiala.

od 20.00 hod adorace mladých za kněze

neděle 6. 6. Den úcty Těla a Krve Páně s odkazem beatifikovaného kněze P. Popieluzska

9.00 hod. Mše sv., eucharistický průvod obcí s hudbou a družičkami

10.45 hod. Te Deum a svěření kněží do Srdce Ježíšova a Mariína

Tvořivý víkend pro maminky s dětmi 11. - 13. 6. 2010 s účastí na programech slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (11. 6. v 18.00 hod.), Neposkvrněného Srdce Panny Marie a Fatimské vigilie (12. 6. v 18.00 hod.) a neděle Fatimského dne (13. 6. v 9.00 hod.)

Oblastní setkání v Hradci Králové se mší sv. na poděkování za proběhnuté oslavy jubilea Karla Otčenáška bude v pondělí 14. 6. v 17.30 hod. v kapli Nového Adalbertina. Promítání záznamu ze slavnosti Díkůvzdání.

Pout' Fatimského apoštolátu na Turzovku (Slovensko) v sobotu 19. 6. 2010

hlavní mše sv. ve 12.00 hod. Společná modlitební cesta již v 9.30 hod. Po ukončení pouti pokračuje část poutníků do Polska (19. - 22. 6. 2010)

Kněžské jubileum bratří kněží P. Petra Dokládala (stříbrné kněžství 25 let) a P. Pavla Dokládala (35 let) oslavíme společně v sobotu 26. 6. 2010. Nejprve v rodišti sv. Vojtěcha na Libici nad Cidlinou mší sv. v 10.00 hod. (na poděkování za dar kněžství a s modlitbami za nová duchovní povolání). Program pak pokračuje v 17.00 hod. slavnou mší sv. v ČM Fatimě v Koclířově. Po mši sv. agapé ve Dvorní kavárně. Pro přihlášené je připravena celá kapacita ubytování do neděle. Na zpáteční cestě z Libice do Koclířova bude společná modlitba v biskupské rezidenci v Hradci Králové s pozhledáním otce arcibiskupa Otčenáška ve 13.30 hod.

Během prázdnin v červenci a v srpnu jsou připraveny turnusy rodinných rekreací s bohatým programem. Novinka: 2. turnus (9. - 16. 7. 2010) je připraven jako tábor pro školní děti (bez rodičů) a předškolní děti s doprovodem. Na tento týden naváže program pro mládež - exercicie P. Anthony z Ugandy 18. - 24. 7. 2010.

Poslední týden prázdnin 24. - 28. 8. 2010 se konají exercicie P. Jamese Manjackala z Indie s hlavním dnem evangelizace v neděli 29. 9. 2010 pro hledající s P. Manjackalem.

Přijímáme přihlášky na poutě do Medžugorie 13. - 19. 9. do Paříže a Amsterdamu k Matce všech národů 3. - 11. 10. 2010 a do Izraele (s cestou na Sinaj) 17. - 26. 10. 2010. A také na evropský mariánský kongres Fatimy 24. - 28. 9. 2010 v Koclířově.

Kontakt: Fatimský apoštolát v ČR, č.p. 195, 569 11 Koclířov u Svitav; tel./fax: 461 543 164, mobil: 731 598 752, e-mail: recepcecmf@tiscali.cz nebo fatima@iol.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **12. 6.**

Program: 8.45 svatý růženec - rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO - soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín - Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hoješín

Noční adorace

Termíny: 4.- 5. 6., 2.- 3. 7., 6.- 7. 8., 3.- 4. 9., 1.- 2. 10., 5.- 6. 11., 10.- 11. 12. Srdečně zvou Školské sestry OSF.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie - tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Králíky

První sobota na Hoře Matky Boží v Králíkách: 5. 6. 2010

9.00 Modlitba posvátného růžence

9.30 Mariánská promluva, host: P. František Lízna, Vyšehorky

10.00 Adorace Nejsvětější svátosti, příležitost ke svátosti smíření

11.00 Mše svatá a po ní uctívání milostného obrazu Panny Marie

3. 7. host: P. Milan Palkovič, Velké Losiny

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a Školské sestry OSF Slatiňany si vás dovolují srdečně pozvat na Modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153 (asi 200 m od nádraží)

Termíny: 12. 6., 10. 7., 14. 8., 11. 9., 9. 10., 13. 11., 11. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence, 10.00 mše sv., 10.45 adorace, 11.15 občerstvení, 11.45 křížová cesta, 20.00 noční adorace

Kutná Hora

600 let farnosti u sv. Jakuba

15. 6. 2010 v 18.00 – Kutná Hora – arciděkanství

Přednášky k tématu 600 let farnosti u Sv. Jakuba: **PhDr. Aleš Pospíšil**: *Pohled do historie a stavebního vývoje objektu.* Přednášející Aleš Pospíšil stojí za projektem, mezi jehož výstupy patří i výstava nebo knižní publikace Zmizelá Kutná Hora.

Operní týden

20. 6. 2010 ve 20.00 – Kutná Hora – kostel sv. Jakuba
Antonio Vivaldi – Wolfgang Amadeus Mozart: Mše C dur „Koronovační“

Kutná Hora – Sedlec

Mezinárodní hudební festival

9. 6. 2010 v 19.30 hod. – **Felix Mendelssohn – Franz Schubert.**

Koncert v katedrále Nanebevzetí Panny Marie, Kutná Hora-Sedlec.

12. 6. 2010 v 18.00 hod. – **Gustav Mahler – Jan Kubelík – Ludwig van Beethoven**

Koncert v chrámu sv. Barbory, Kutná Hora.

Jičín

Římskokatolická farnost – arciděkanství Jičín a Karmelitánské knihkupectví Jičín Vás dne **2. 7. 2010** srdečně zvou na pouť k Panně Marii Rušánské. Hostem bude P. František Lízna, SJ
Program:

17.00 hod. – autogramiáda v Knihkupectví U sv. Ignáce

18.00 hod. – poutní mše svatá v kostele sv. Ignáce, hudební doprovod: Literáci Jitčín

19.00 hod. – beseda s P. Františkem Líznou na téma: „Proč jsem se vydával na pouť a co mi to přineslo“ kostel sv. Ignáce

Informace na tel: 493 721 967 nebo také na www.kna.cz/jicin

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu

Termín: 5. 6. 2010, Program: 14.00 přednáška: **P. doc. ThDr. Pavol Jozef Leščinský Ph.D., OPraem.:** Starý zákon; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost přijmout svátost smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv., celebruje: J. M. Bronislav Ignác Kramár, O.Praem.

Festival moderní duchovní hudby Litomyšl

13. 6. 2010 Litomyšl – Horní Újezd v Podlubníčku, přírodní areál „U studánky“

Program:

10.00 hod. – mše sv. (hudební doprovod – schola Dolní Újezd)

11.15 hod. – hudební mládež – Mladočov

12.15 hod. – Hluboké kořeny – Chrudim

13.15 hod. – 5 M – Sebranice, Lubná

14.00 hod. – Učedníci – Chrudimsko (folk)

15.15 hod. – Vokatív – Kutná Hora (folk-rock)

16.30 hod. – Michael – Lanškroun (white-rock)

18.00 hod. – Joanna Rybak a přátelé – Polsko (hlavní host festivalu)

Doprovodný program:

nafukovací skluzavka a skákací hrad pro děti (zdarma), možnost zhlédnutí vyřezávaného pohyblivého Mrázova betlému, výstava obrazů Jana Čiháka – malíře Vysočiny ukázka a prodej výrobků osob s tělesným postižením – Centrum sociálních služeb v domě sv. Josefa Chotovice
Festival se uskuteční i za nepříznivého počasí (pro návštěvníky bude k dispozici částečné zastřešení areálu)
Občerstvení zajištěno.

Vstupné: 90,- Kč, děti do 15-ti let zdarma

Peřimov

Tradiční táborák v Peřimově se uskuteční v sobotu **26. 6. 2010** od 19.30 hodin. Hostem bude P. ICLic. Karel Moravec, biskupský vikář pro pastorační královéhradecké diecéze.

V 18.00 hod. jste všichni srdečně zváni na zahajovací mši svatou v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské ve Mříčné.

Více informací na novém vikariátním webu:

<http://www.vikariatjilemnice.cz> ve složce kalendář

Mříčná

Římskokatolická farnost Mříčná Vás v neděli **20. 6. 2010** v 17.00 hodin co nejsrdečněji zve na exkluzivní prohlídku mříčenského kostela. Můžete se těšit na zajímavý výklad, moderní hudební videoklip, výšlap ke zvonům, varhany zblízka krátkou hudební taneční scénku Ukřižování Krista a promítání fotek z oprav kostela.

Vstup dobrovolný.

Diecézní centrum pro mládež**Celostátní setkání animátorů**

Od **15. do 21. 8. 2010** se uskuteční Celostátní setkání animátorů v Kroměříži. Tato akce je určena mladým lidem (16 – 30 let), kteří pracují s dětmi a mládeží ve farnostech, školách a různých zařízeních pro děti a mládež. Program je zaměřen na rozvoj osobnosti a posílení komunikativních, sociálních a pracovních kompetencí. Nabídka vzdělávacích aktivit od hledání odpovědí na otázky duchovního života až po metodiku práce s dětmi a mládeží. Cena 2000 Kč. Máš-li finanční potíže, obrať se na DCM. Přihlášky poskytně DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcn@diecezechk.cz, tel.: 495 063 421 nebo www.csa2010.signal.cz.

Diecézní centrum pro seniory

3. – 10. 7. 2010 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus – Marianum, Janské Lázně

10. – 17. 7. 2010 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – II. turnus – Marianum, Janské Lázně

7. – 14. 8. 2010 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – III. turnus – Marianum, Janské Lázně

14. 8. 2010 – fórum o mezigeneračních vztazích – Marianum, Janské Lázně

14. – 21. 8. 2010 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt – IV. turnus – Marianum, Janské Lázně

11. 9. – IV. den s řeholicemi – klášter Školských sester de Notre Dame, Hradec Králové

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328, e-mail: dcn@diecezechk.cz, web: www.dcskhk.cz nebo www.animatori.cz, skype: seniori.diecezechk.cz.

Tuchoměřice u Prahy

Pozvání na setkání manželů KÁNA

Týdenní setkání pro manželské páry, které se bude konat letos již po osmnácté v Tuchoměřicích u Prahy ve dnech **24. – 31. 7. 2010**.

Tohoto setkání se mohou zúčastnit celé rodiny i s dětmi. Děti mají svůj vlastní program, který je přiměřený jejich věku a osobním potřebám.

Bližší informace i přihlášku je možné získat na www.chemin-neuf.cz nebo na telefonním čísle 220 199 441 – 2. Setkání se koná pod záštitou katolické komunity Chemin Neuf, která má zároveň povolání k ekumenismu. Setkání je proto otevřeno pro rodiny ze všech křesťanských církví.

Dům setkání Albeřice

Rekreační a školící zařízení křesťanského občanského sdružení YMCA Setkání nabízí:

Víkend pro otce s dopívajícími dcerami

„Kdo je ten chlápek? A kdo je ta slečna?“

18. – 20. 6. 2010

Dvojicím otec – dcera (věk 16 – 19) nabízíme možnost strávit společně dva dny a prožít snad i něco, nač v běhu normálních dní a známého prostředí není dostatečný prostor fyzický ani časový. Místo a čas pro to být spolu, moci si říci, co možná už dlouho chcete, možná objevit něco, o čem nevíte a třeba byste měli, anebo spolu třeba naprosto jednoduše a v klidu jen být. Program je připraven ve spolupráci se zkušenou psycholožkou i knězem.

Více informací na www.chlapi.cz, kde je i formulář přihlášky.

Letní tábory rodin

červenec a srpen 2010

volné termíny 17. – 24. 7.; 31. 7. – 7. 8.; 7. – 14. 8. 2010

V době letních prázdnin pořádáme týdenní pobyty křesťanských rodin v prostředí krásné horské přírody Krkonoš, s vynikajícími podmínkami pro turistiku a letní sporty, za velmi příznivé ceny. Program je částečně individuální podle zájmů rodin. Částečně volitelný s možností využít nabídku společných programů: duchovních, tvořivých, sportovních, nebo poradenství a přednášky zaměřené na rodinné vztahy. Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyletala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615 **Těšíme se na setkání s vámi!**

Vranov u Brna

Centrum pro rodinu Hradec Králové

Vás zve na duchovní cvičení do Vranova u Brna.

Termín konání: 17. – 20. 6. 2010

Exercitátor: P. Karel Moravec

Objednávky: Vranov – Duchovní centrum sv. Františka z Pauly (pro informace volejte a přihlášky podávejte na tel. 541 239 264 nebo e-mailem: dc-vranov@katolik.cz)

Sedmikraska – křesťanské mateřské centrum

Ve čtvrtek 10. 6. 2010 od 10.00 hodin se s paní ing. Tatánou Blažkovou budeme věnovat tématu Jak společně komunikovat v rodině. Vstupné pro veřejnost 50,- Kč.

V pondělí 14. 6. 2010 se v Jiráskových sadech a v prostorách Informačního centra ČEZ na jezu Hučák v Hradci Králové koná Festival sociálních služeb Poznejme se navzájem. Mezi 10. a 17. hodinou se budete moci dozvědět více o organizacích poskytující sociální služby rodinám s dětmi, seniorům, zdravotně postiženým či osobám v tíživé životní situaci. Více na: www.sedmikraska.wz.cz

Zapomenuté transporty

O pozoruhodném čtyřdílném dokumentu Zapomenuté transporty se v poslední době hodně mluví. Přestože se zdá, že o problematice holocaustu již bylo napsáno a natočeno vše, dílo historika a politologa Lukáše Příbyla ukazuje, že tomu tak zdaleka není. První díl série přišel do kin v roce 2007 po sedmiletém natáčení. Prakticky ihned si získal přízeň filmových odborníků a kritiky. Na počátku letošního roku vyšel celý komplet na DVD. Po několika zahraničních oceněních získal letos na jaře závěrečný čtvrtý díl Zapomenuté transporty do Polska také Českého lva v kategorii dokument. Co je vlastně na těchto filmech tak pozoruhodného? Úžas budí už neuvěřitelná autorská heuristika, kdy autor strávil desítky tisíc hodin studováním stohů archivních záznamů, kdy najezdil tisíce kilometrů třeba jen kvůli jedinému rozhovoru... V další řadě je to samotný předmět zájmu. Transporty českých židů totiž kromě známějších táborů na západě Polska směřovaly také mnohem dále na východ do pobaltských zemí či na pomezí Běloruska a Polska. Právě tam se rozkládal těžko představitelný apokalyptický prostor, odkud již většinou nebylo návratu. Tudíž jen málokdo odtud mohl přinést svědectví, o tom, co se tam odehrávalo. Lukáš Příbyl ve snaze poodhalit tajemství válečných osudů části jeho vlastní rodiny zjistil, že v odborné literatuře mnoho informací nenajde. Do archivního pátrání se tedy pustil na vlastní pěst a postupně svůj zájem rozšířil na další tisíce pohnutých lidských osudů. Celý obrazový materiál tvoří pouze dobové autentické záběry a fotografie nalezené v archivech, soukromých sbírkách i pozůstalostech v rodinách po bývalých příslušnících SS. Nemá vypravěče ani průvodní slovo, je sledem osobních zážitků, vyprávěných jejich přímými účastníky. Jednotlivé díly pojednávají o jedné zemi a také strategii přežití. První díl nazvaný Zapomenuté transporty do Lotyšska přibližuje snahu vést „normální“ život v ghettu, druhý Zapomenuté transporty do Běloruska líčí mnohdy úspěšné pokusy o ozbrojený odpor, třetí Zapomenuté transporty do Estonska mapuje osudy žen v semknutém kolektivu a poslední Zapomenuté transporty do Polska se zabývá problematikou skrývání a lidské identity. Uprchlý židovský vězeň se musel skrývat nejen před příslušníky SS, ale také před různými partizánskými skupinami a v neposlední řadě také samotným civilním obyvatelstvem. Může nám to připomenout hodně živou debatu ohledně podílu místního obyvatelstva na vraždění Židů, která se po otištění prací historika Jana T. Grosse či novinářky Anny Bikont rozvíjí v posledních letech například v Polsku. Zájemcům o dějiny holocaustu a antisemitismu, se bude hodit informace, že některé z jejich knih byly přeloženy také do češtiny.

Luděk Bárta

AKADEMICKÉ TÝDNY JUBILUJÍCÍ

Na přelomu letních měsíců (30. 7. – 6. 8. 2010) proběhne na Pavlátově louce v Novém Městě nad Metují již 20. ročník Akademických týdnů. Jejich cílem je setkávání lidí všech věkových kategorií, svobodných i rodin, za účelem obohacování jejich znalostí, vzájemného poznání a tělesné i duševní rekreace. Za dobu svého konání se staly již tradiční součástí kulturního života v Novém Městě nad Metují, které díky neobyčejnému prostředí poskytuje možnost spojit poznání s odpočinkem. Na své si jistě přijdou i děti, pro které je připraven příměstský tábor nazvaný Putování po tajemných ostrovech. Dospělí se mohou těšit na přednášky například Františka Lízny, SJ, Marka O. Váchy, Jiřího Grygara, Jana Sokola, Aleše Palána, Dany Němcové, Petrušky Šustrové či Jaroslava Meda. Ve večerních hodinách se každý den uskuteční koncert či projekce filmu. V příštím čísle IKD přineseme podrobný program. Kontakt na pořadatele:

Akademické týdny, Nádražní 219,

549 01 Nové Město nad Metují, tel.: 777 194 760, ..770

www.akademicketydny.info

Luděk Bárta

CÍRKEVNÍ DĚJINY V NADKONFESNÍ PERSPEKTIVĚ

Brněnské občanské sdružení Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), které již 18 let publikuje knihy z oblasti teologie, historie a společenských věd, začalo v roce 2008 vydávat odborně-popularizační časopis Církevní dějiny. Vychází dvakrát ročně v rozsahu kolem 150 stran formátu B5. Jde o první český časopis, který se systematicky věnuje domácím i světovým dějinám křesťanství v nadkonfesní perspektivě současných historických metod. Přestože Církevní dějiny usilují o odbornou kvalitu, zájemem vydavatelů je oslovovat širší čtenářskou obec – proto se zde vedle studií objevují i kratší články, eseje, paměti, recenze, rozhovory apod. Časopis je nezávislý a nadkonfesní, dává prostor českým i zahraničním historikům, kteří pocházejí z různých církevních společenství, anebo se ani k žádnému výslovně nehlásí. Šéfredaktorem je prof. Jiří Hanuš z Historického ústavu FF MU v Brně. Na jaře 2010 vyšlo zatím 5. číslo, které mj. přináší obsáhlý esej renomovaného amerického historika M. Martyho o dějinách křesťanství v Severní Americe, rozhovor s profesorem Pavlem Filipim o vnímání druhého vatikánského koncilu v českém evangelickém prostředí nebo článek prof. Jiřího Munzara o náboženském hledání spisovatele a dramatika Franze Werfela. Bližší informace o časopise naleznete na webové stránce www.cdk.cz/cd. Ukázkové číslo zdarma si můžete objednat na adrese redakce: CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel. 545 213 862, e-mail: objednavky@cdk.cz

Jan Vybíral

CHARITNÍ LISTY 6/2010

TŘI V JEDNOM

Charita Přelouč získala od Jednoty Orla Přelouč pronájem místnosti v Orlovně. Využít ji umí beze zbytku. Do klubovny chodí malé děti, starší děti, rodiče i seni-
oři. My jsme přijeli do klubovny dopoled-
ne, takže jsme tu zastihli ty nejmenší
s maminkami.

RODINNÉ CENTRUM KUBÍČEK

Rodinné centrum Kubíček (dále jen RC Kubíček) vede paní Jitka Salfická, vypo-
máhá jí několik dobrovolníků, především
paní Věra Jelínková. „Já tady tak pohos-
tinsky vystupuju,“ komentuje svou roli
v „Kubíčku“ paní Jelínková.

Maminky s dětmi sem přicházejí každý
čtvrtek dopoledne. „Většinou se sezná-
mují tady, nebo mají nějakou kama-
rádku, kterou sem přivedou a ta zase
přivede další,“ vysvětluje paní Salfická.
„Popovídají si, proberou věci okolo krme-
ní, výchovy, i třeba lékaře, dají si různá
doporučení, řeknou si, jak to funguje ve
školce, jaké jsou možnosti na trhu práce.
Nejsou v izolaci, mají změnu, vymaní se
z toho koloběhu doma, maminky i děti.“

DRUHÁ VLNA

RC Kubíček za svou dobu působení
zahájil už druhý turnus – jedna parta
dětí nastoupila do školky, teď tu mají
„dorost“, děti většinou kolem jednoho
roku. Ty sem podle slov paní Jitky budou
docházet zase až do školkového období.
„Vstup do školky je pro ně jednodušší,“
říká dále paní Jitka, „konkrétně mému
synkovi to hodně pomohlo. Ve školce už
věděl, za kým má jít a jak bude reagovat.
Chodí sem holčičky i kluci.“ Paní Jitce
sedí na klíně roční dcera Elenka, která RC
Kubíček zná už od svých tří týdnů.

ODPOLEDNÍ A VÍKENDOVÉ AKTIVITY

„Kubíček“ pořádá také odpolední kur-
sy pro dospělé – pro maminky, babičky,
tatínky, pro starší sourozence – malová-
ní na hedvábí, malování na sklo, vytvářejí
zde vánoční dekorace, před Velikonocemi
zase velikonoční. „Oblíbené jsou kursy
floristiky s paní Kubátovou,“ říká paní
Jitka, „to se maminky a babičky, ale
i někteří tatínkové vždycky vyřádí.“

pokračování na str. 20

ZEPTALI JSME SE...

**Ludmila Kovářová – pracovnice Denního
stacionáře při Domě pokojného stá-
ří (DPS) sv. Kryštofa v Ústí nad Orlicí
– Kerharticích, kde se věnují zejména
seniorům. Stacionář je otevřen i lidem
s tělesným postižením nad 27 let.**

*Když navštívíte stacionář v DPS sv. Kryštofa,
který s pomocí dárců vybudovala Oblastní
charita Ústí nad Orlicí ze zchátralých byto-
vek po povodních v roce 1997, dýchnete na
vás příjemné prostředí a pohoda. Paní Lud-
mila Kovářová, která se zde klientům věnuje,
se shýbá soustředěně a pozorně ke klient-
ce. Starší paní má v ruce plyšového pejska,
a za sebou větší část života s jeho vítězstvími
i prohrami, s radostmi i zraněními. Je vidět,
že ty dvě mají mezi sebou moc hezký vztah,
založený na respektu a úctě.*

**O konkrétní náplni dne ve stacionáři
náš paní Kovářová říká:**

Vedle běžných aktivit jako podávání jídla,
dopomoc při chůzi nebo toaletě, udržo-
vání čistoty nebo oblékání se každé-
mu klientovi věnujeme individuálně,
s respektem k fyzickým, psychickým
i povahovým vlohám. Snažíme se je
motivovat do činnosti, která by jim
pomohla zmírnit projevy onemocnění
nebo stárnutí. Někdo má rád klid, tak sle-
duje televizi nebo hrajeme karty, poslouchá-
me hudbu, louskáme ořechy, někdo
potřebuje procvičovat paměť a motoriku,
psaní, čtení nebo komunikaci, jiný klient
může být neklidný, úzkostlivý a hlavní
prioritou v kontaktu s ním je utěšovat ho
pokračování na str. 20

Maminky s dětmi v Rodinném centru Kubíček v Přelouči.
Foto: z archivu Charity Přelouč.

TRÍ V JEDNOM pokračování ze str. 19

Minulou neděli měli v RC „hrátky s dětmi v tělocvičně“. „Máme tady skluzavku, domeček, nafukovací hrádek, v tělocvičně můžeme použít i odrážedla, je tam dost prostoru,“ popisuje paní Salfická. A protože RC Kubíček nezavírá ani přes prázdniny, mohou být maminky s dětmi vzadu na zahradě s houpačkami, skluzavkou a pískovištěm.

A CO TAK BĚŽNĚ DĚLÁME?

Ptám se jedné z maminek, jak se dozvěděla o RC Kubíček? „Já jsem se to dozvěděla tady od babičky (paní Jelínková),“ usmívá se maminka malé Klárky, „takže to mám z první ruky. Jsem ráda, že je tady Klárka se stejně starými dětmi, že se trošku otkrá, může si tady hrát. Jsme tady obě spokojené.“

Nelince byl rok o víkendu, zkoušíme spolu první krůčky, zamířila ke košíku s hračkami. Do toho paní Jelínková hraje na klávesy a zpívá „...vezmeme si hoblík, pilku, zahraju si ještě chvilku“. Na klín jí ale sedá hošíček a chvilku preluduje on. Klárka s Nelinkou si zatím našly zábavu. „Hálo! Hálo! Hálo!“ telefonují, jako správné holky s neomezeným tarifem. Elenka právě svačí.

SPOLEČNOST PŘÁTELSKÁ RODINĚ

V půlce května Charita Přelouč pořádá už

tradiční Den pro rodinu. Na náměstí se ho účastní spíše starší děti, program pro ty menší chystala paní Jitka na čtvrtek v klubovně a na zahradě: „Něco o zvířátkách, aby to bavilo děti i rodiče.“

V RC Kubíček je možné také vybavit rodinné pasy, které se dají využít po celé republice pro nejrůznější slevy.

Charita Přelouč se účastní také projektu Společnost přátelská rodině – nejen, že „Kubíček“ obdržel diplom, ale zasadil se i o vybudování nového hřiště pro děti. Paní Salfická upřesňuje: „Pořádali jsme besedy s paní starostkou, proč je potřeba mít ve městě dětské hřiště. Od loňského podzimu už si tam děti hrají. Staráme se, aby Přelouč byla přátelským městem pro děti a rodiny s dětmi, aby tady měly vyžití.“

JEDNA MÍSTNOST

Odpoledne je klubovna uvolněna pro starší děti z Jakub klubu. „Mají tady doučování, napíší si úkoly, zahrají si. Je to nízkoprahový klub pro děti ze sociálně slabších rodin, takže tady najdou hry nebo hračky, které jim jejich rodiče nemohou pořídit,“ informuje nás paní Salfická.

Domeček, který je postaven uprostřed místnosti, musí maminky před odchodem zase rozložit, stejně tak uklidit všechny hračky. Na druhou stranu výhodou toho,

že mají „Jakub“ s „Kubíčkem“ společné prostory, je i možnost používat počítače. Určitě se najde téma, které maminky probírají a u kterého si mohou informace ověřit či doplnit na internetu.

A jaký program klubovna nabídne seniorům? Mohou se zde účastnit kursů němčiny, anebo si každý pátek pod vedením paní cvičitelky zacvičit.

PŘÍCHÁZÍ TATÍNEK

Všichni víme, jak to vypadá, když začneme malé děti připravovat k odchodu. „Boty nemáme, my bychom vyběhly v bačkůrkách!“ směje se jedna maminka. „Pá, pá!“ loučí se maminka s Klárkou, ale ta si to v poslední chvíli rozmyslela a rozběhla se zpátky pro balón. Maminky si ještě upřesňují informace ohledně plánovaného výletu do Žlebů a do Žehušic do obory. Pojedou v poslední květnovou neděli, autobus je objednaný, takže se zase zúčastní i tatínkové a sourozenci a babičky a přátelé s dětmi.

Nakonec v klubovně zůstáváme s paní Jitkou a Elenkou samy, ale ne dlouho. Přichází pro ně tatínek. Do dění okolo rodinného centra je prý zapojen, vpomáhá při akcích a svou ženu v její práci aktivně podporuje. Sám ke chvále paní Jitky sympaticky dodává: „U nás žije Kubíčkem celá rodina!“

Vladka Dobešová

ZEPTALI JSME SE... pokračování ze str. 19

a být blízko něj. Každý den také cvičíme a chodíme ven, i když klient chodí o holi nebo je na vozíku. Pracujeme s keramikou, hlinou, textilem, papírem, barvami, nůžkami, čteme knížky, hraje si s míčem, děláme si míčkové masáže nebo se učíme pracovat s internetem. Zkrátka, s každým jednáme podle jeho potřeb a možností. Chceme, aby se klienti u nás cítili jako doma...

Jednou za 2 týdny také organizujete společná setkání s klienty DPS, která jsou otevřená i ostatní veřejnosti. Jaký mají ohlas?

Nejčastěji to bývají rukodělné akce, vzpomínání nad starými fotografiemi a přednášky na různá témata. Někdy lidé přijdou a stačí jim, když se dívají, nechtějí se zapojit do tvoření, protože to je pro ně něco, co nikdy nedělali. Netlačím na lidi, jsem ráda, když přijdou a třeba se jen

dívají nebo povídají a já při tom vyrábím... Je pravda, že na tyto akce nechodí nejvíc lidí, ale na druhou stranu dvě naše klientky se díky nim v tvoření doslova našly. Když jsme háčkovali, jednu paní to tak zaujalo, že nám pak uháčkovala plno sněhových vloček na vánoční strom, a když jsme zkoušeli vystřihovat, jedna paní se vypracovala až do velmi jemných detailů, což je v jejím věku úžasné. Naše služby asi nikdy nebudou z nejrůznějších důvodů masové, ale spíše kapky v moři. Když ale vidíte, že někdo má radost z vlastního tvoření nebo že máme ve stacionáři spokojené klienty, tak jsme spokojeni i my.

Jaké další služby nabízíte a jak ji klient hradí?

Pokud rodina nebo někdo blízký nemůže klienta do stacionáře přivést, nabízíme možnost dopravy i s tím, že člověka vypravíme, ustrojíme, atd. Odpoledne pak můžeme klienta zase odvézt domů. Co

se týče placení našich služeb, tak klient platí dopravu a doprovod a pouze přímou péči, tedy dobu, kdy se klientovi individuálně věnujeme, což je podle potřeb cca 1 – 2 hodiny, nikoliv celou dobu pobytu ve stacionáři.

Jak vás tato práce baví?

Moc. Mohu pracovat s lidmi a to mě naplňuje. A když mi jedna klientka přála hezkou dovolenou, říkala to tak upřímně a s takovými ohnčky v očích, že mě to ohromně potěšilo. Ačkoliv ta paní už těžko hledá slova, bylo jasné, že to je z celého srdce a že se jí u nás líbí...

Rozhovor připravila Iva Marková

Kontakt: Denní stacionář při Domově pokojného stáří sv. Kryštofa, Sokolská 68, Ústí nad Orlicí – Kerhartice, tel.: 465 522 375, mobil: 731 402 341, e-mail: dps.ustino@centrum.cz.

AKTUALITY

Týden domácí hospicové péče

PARDUBICKÝ KRAJ: „Nebýt sám na začátku ani na konci“ je mottem „Týdne domácí hospicové péče“, který proběhne od 7. do 11. června 2010 v Pardubickém kraji. Kampaň pořádají Charity ve spolupráci s Pardubickým krajem, aby se široká veřejnost mohla blíže seznámit s poměrně novou službou domácí hospicové péče. Pro lékaře, zdravotní sestry a pracovníky v sociálních službách je připravena akreditovaná odborná konference na téma „Domácí hospicová péče v Pardubickém kraji“, která se uskuteční 8. 6. 2010 v Pardubicích. Více o této konferenci v rubrice *Vzdělávání* na str. 22.

Domácí hospicová péče je služba, která umožňuje těžce nemocnému strávit poslední dny života doma a v kruhu svých blízkých. Kombinuje v sobě péči ošetrovatelskou a lékařskou s pomocí v oblasti sociálně-právní, psychologické nebo duchovní. Domácí hospicovou péči ordinuje praktický lékař a vychází z přání a potřeb nemocného a jeho rodiny. Předpokladem poskytování této služby je také aktivní spolupráce rodiny nebo blízkých nemocného. Více informací o této službě, kterou poskytují střediska Charitní ošetrovatelské služby v celé naší diecézi, získáte v nejbližší Charitě nebo u svého lékaře. *(Jana Karasová)*

Hasičské cvičení v poličské Charitě

POLIČKA: Dne 29. 4. 2010 si poprvé klienti Denního stacionáře a AC dílen pro osoby s mentálním postižením Oblastní charity Polička mohli na vlastní kůži vyzkoušet, co by se dělo, kdyby v budově vypukl požár. Hasičský záchranný sbor Pardubického kraje stanice Polička a jednotka SDH Polička zde provedly imitaci zásahu s nácivkem evakuace i ukázkou záchrany zraněné osoby.

Pro klienty i personál bylo cvičení velmi cenné. Ukázalo se, že teoretická příprava nese své plody. Z budovy se klienty, včetně vozíčkářů a hůře pohyblivých osob, podařilo evakuovat do 2 minut. Odhalili jsme i potenciální rizika, jimiž je stres vyvolaný chaosem působící na osoby s těžkým mentálním postižením. Ty bylo daleko obtížnější motivovat k urychlenému přesunu. Ale i oni to díky podpoře hasičů nakonec dobře zvládli. Všem zúčastněným hasičům děkujeme za skvělou zážitkovou instruktaž. *(Štěpánka Dvořáková, www.policka.charita.cz)*

O sexuologii, deviacích a charakteru

POLIČKA: O sexuálních deviacích a jejich léčbě v Česku i ve světě hovořil v Poličce ve středu 21. 4. 2010 MUDr. Martin Hollý, sexuolog, psychiatr a ředitel pražské Psychiatrické léčebny Bohnice. Během večera se MUDr. Hollý zaměřil na seznámení posluchačů s trendy a postoji současné české i světové sexuologie a v živé diskusi odpovídal i na otázky nejohravnější a v médiích často probírané jako např. sexuální skandály v církvi, detenční zařízení či tlak EU na Česko na zákaz kastrací. Během celé přednášky, organizované Oblastní charitou Polička a Svatojosefskou jednotou, však kladl doktor Hollý velký důraz na fakt, že lidé postižení sexuální deviací za ni nemohou, že je součástí jejich přirozenosti a nemá žádnou souvislost s jejich charakterem. *(Štěpán Plecháček, www.policka.charita.cz)*

KALENDÁŘ NA ČERVEN

TURNAJ V MINIKOPANÉ

10. 6. 2010 od 14 hod.

Školní hřiště ZŠ a MŠ J. Gočára, Tylovo nábřeží, Hradec Králové

Účastníci turnaje budou lidé bez domova, lidé ve výkonu trestu, pracovníci Policie ČR, Městské policie, zástupci Města Hradec Králové, Královéhradeckého kraje, kněží a další. Akce se uskuteční v rámci Festivalu sociálních služeb „Poznejme se navzájem“. **Přijďte fandit!**

Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové ve spolupráci s Okresním fotbalovým svazem Hradec Králové

PROJEKT JE REALIZOVÁN ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU ČESKÉ REPUBLIKY A SPOLUFI-NANCOVÁN EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM, V RÁMCI REALIZACE EVROPSKÉHO ROKU BOJE PROTI CHUDOBĚ A SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ V ČESKÉ REPUBLICE.

BENEFIČNÍ FOTBALOVÉ UTKÁNÍ

FK Vysoká nad Labem

versus **HC VCES Hradec Králové a. s.**

10. 6. od 17 hod.

Fotbalové hřiště ve Vysoké nad Labem

Vstupné dobrovolné. Občerstvení zajištěno.

Výtěžek akce bude věnován na výstavbu školy pro chudé indické děti v Manchhe v rámci Adopce na dálku®.

O poločase **AUTOGRAMIÁDA hokejistů HC VCES**

HK & DRAŽBA DRESU A HOKEJKY s podpisy

všech hokejistů. V klubovně od 19 h beseda na

téma INDIE – ZEMĚ PLNÁ KONTRASTŮ s mons.

Josefem Suchárem, prezidentem Diecézní charity Hradec Králové.

Pořádá: Obec Vysoká nad Labem a FK Vysoká nad Labem ve spolupráci s Diecézní charitou Hradec Králové

Festival sociálních služeb

POZNEJME SE NAVZÁJEM

14. 6. od 10 do 17 hod.

Jiráskovy sady, Hradec Králové

Na festivalu se budou prezentovat také Diecézní a Oblastní charita Hradec Králové.

V kulturním programu festivalu vystoupí mj. **DĚTSKÝ**

SBOR VLAŠTOVKY z Pobytového střediska MVČR v Kostelci nad Orlicí a dále hudební seskupení **HUBA HUBULA**

z Domu Matky Terezy Oblastní charity Hradec Králové.

Dětský sbor Vlaštovky vede arménská zpěvačka Alvina

v rámci hudební dílny, kterou provozuje Diecézní charita

Hradec Králové pro děti uprchlíků v Pobytovém středisku

MVČR pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany (dříve azylu) v Kostelci nad Orlicí. **Kompletní program festivalu najdete na webu pořadatele www.ops.cz.**

Pořádá: Občanské poradenské středisko, o. p. s. Hradec

Králové

Téma posledních dní života a umírání není tabu

Domácí hospicová péče byla tématem, o kterém se hovořilo v podvečer ve středu 14. dubna 2010 v sále Staré radnice v Havlíčkově Brodě. Šedesát posluchačů se dozvědělo z úst odborníků různé pohledy a přístupy k této potřebné službě, jež je zatím pro mnoho lidí novinkou obestřenou spoustou otazníků. Paliativní péče, úcta k lidem, vstřícný postoj lékařů a potřebnost této služby byla slova, která v souvislosti s domácí hospicovou péčí padala nejčastěji.

Večer, jenž se konal pod záštitou Nemocnice Havlíčkův Brod, zahájil její ředitel MUDr. Vít Kaňkovský. Ocenil, že se Oblastní charita Havlíčkův Brod pustila do poskytování této pomoci nevyléčitelně nemocným a jejich rodinám. Apeloval na potřebnost hospicové péče vůbec, jak v hospicích, tak v domácím prostředí.

MUDr. Miloslava Straková, lékařka Ambulance bolesti Nemocnice Havlíčkův Brod a Domácí hospicové péče Havlíčkův Brod, hovořila o tom, jak zvládat bolest a další příznaky konce života v domácím prostředí. „Je důležité si uvědomit, že na začátku ani na konci života bychom neměli být sami a je třeba přijmout umírání jako součást života,“ říká MUDr. Straková.

Mnoho cenných poznatků návštěvníkům sdělila PhDr. Eva Šulcová, klinický psycholog Hospice v Čerčanech. Stěžejní otázkou pro mnohé zůstává – jak poznám, že náš bližní již brzy překročí práh? „I v posledních dnech života je třeba zachovat důstojnost člověka,“ zdůraznila PhDr. Šulcová, „a akceptovat člověka v podobě, jaké žil a žije.“ V hospicové péči obecně je důležitá úcta k lidem a k životu v každé jeho podobě.

Mons. Josef Suchár, prezident Diecézní katolické charity Hradec Králové, pohovořil o domácí hospicové péči z úhlu duchovního. Podotkl zejména, že v hospicové péči je důležité, aby měl člověk možnost hovořit jazykem, který je pro něho srozumitelný.

Dalším odborníkem, který měl o domácí hospicové péči mluvit byla MUDr. Magdalena Chvilová Weberová. Ovšem kvůli hlasové indispozici ji nahradila MUDr. Miloslava Straková. Ta podala praktické informace o projektu Domácí hospicové péče, který funguje pod křídly Oblastní charity Havlíčkův Brod. Seznámila veřejnost i s půjčovnou pomůcek, které pomohou při péči o nemocného v terminální fázi života v domácím prostředí a jež Charita zapůjčuje. Podotkla, že bez vstřícného postoje a spolupráce praktických lékařů se tato služba neobejde.

Závěrečného slova se ujal předseda sociální komise kraje Vysočina Bc. Jiří Vondráček. Kromě charitního projektu Domácí hospicové péče připomněl i chystaná hospicová lůžka v přestavované budově bývalé chirurgie v areálu Nemocnice Havlíčkův Brod.

Charitní večer věnovaný domácí hospicové péči proběhl úspěšně, ku spokojenosti návštěvníků i organizátorů. Téma umírání a posledních dní života, které je stále pro spoustu lidí tabu a není pro ně zvykem o něm hovořit, bylo představeno lidsky, citlivě a s úctou.

„Kraj Vysočina je jedním z posledních dvou krajů v ČR, kde není kamený hospic. Proto se domnívám, že Domácí hospicová péče zde má zvlášť důležité místo. Přála bych si, aby si získávala stále nové příznivce. Aby byla řeckou, která dokáže strhnout a vést. V hospicové péči je člověk člověkem. Jeho odchod je určitým mystériem, které je prožíváno s úctou a láskou a nadějí těm, kdo odcházejí, i těm, kdo je provázejí,“ dodala závěrem Bc. Dana Drahošová, vedoucí Domácí hospicové péče Havlíčkův Brod.

*Bc. Hana Fikarová ve spolupráci s Bc. Danou Drahošovou
www.charitahb.cz*

VZDĚLÁVÁNÍ

ODBORNÁ KONFERENCE NA TÉMA „DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE V PARDUBICKÉM KRAJI“

Datum konání: 8. 6. 2010

Místo konání: Krajský úřad Pardubice (Komenského nám. 125)

Registrace účastníků: 8. 6. 2010 od 8:30 hod.

Časový program konference: 9 – 16 hod.

Počet kreditů pro zdravotní sestry: 4

V případě zájmu účastníci obdrží potvrzení o absolvování pro splnění povinného dalšího vzdělávání podle zákona o sociálních službách.

Pořádají: Charity Pardubického kraje ve spolupráci s Pardubickým krajem

Tématické okruhy:

- **Paliativní hospicová péče v hospicích**
– MUDr. Jan Král
- **Ambulance léčby bolesti** – MUDr. Jana Svobodová
- **Pohled psychiatra na hospicovou péči**
– MUDr. Marie Blažková
- **Komunikace s terminálně nemocným pacientem**
– Prof. RNDr. PhDr. Helena Haškovcová, CSc.
- **Péče o pacienty v těžkých stádiích demence**
– Doc. MUDr. Iva Holmerová, Ph.D.
- **Etické aspekty poskytování hospicové péče**
– Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Max Kašparů, Ph.D.
- **Možnosti domácí hospicové péče, legislativa**
– Mgr. Marie Hubálková (Mgr. Hana Drábková)
- **Kasuistika**

Informace a přihlášky:

Mgr. Marie Hubálková, Oblastní charita Pardubice, V Ráji 732, 530 02 Pardubice nebo elektronicky na adresu: hubalkova@charitapardubice.cz.

VZDĚLÁVÁNÍ PRO ZDRAVOTNÍ SESTRY

Aktuální termíny a témata odborných konferencí pro rok 2010:

24. 6. Prevence bolesti zad

Odborné konference pro zdravotní sestry (s možností získání kreditů) pořádá Oblastní charita Červený Kostelec ve spolupráci s Curatio v edukačním centru Háčko (možnost ubytování a stravování).

Informace a přihlášky: Mgr. Marcela Frýbová, Háčko (Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec), tel.: 491 610 311, 776 791 149, e-mail: frybova@hospic.cz, http: www.ochck.cz

Ze života seniorů a jejich diecézního centra

Farní společenství seniorů v Pardubicích s animátorkou paní Hedvikou Matyášovou, autor: Veronika Čepelková

Předávání koláčků biskupovi Dominiku Dukovi na diecézním setkání seniorů a jejich přátel v Hradci Králové, autor: Jan Jankovič

Projížďka **seniorů** na parníku po Labi v Hradci Králové, autor: Jan Jankovič

Slavnostní bohoslužba Celostátního setkání animátorů seniorů s arcibiskupem Karlem Otčenáškem, arcibiskupem Bernardem Morasem a biskupem Josefem Hrdličkou v Hradci Králové, autor: Jan Jankovič

Mezinárodní setkání v Janských Lázních „Evropské partnerství jako prostředek zabránění válkám a odsunu“, autor: Veronika Čepelková

Děda král a princeznička vnučka na Pobytu pro prarodiče s vnučaty v Diecézním středisku Marianum Janské Lázně, autor: Jan Jankovič

Díkovzdání církve a vlasti s jubilantem Karlem Otčenáškem

Oslavenci přijel osobně pográtulovat prezident republiky Václav Klaus, autor: Luděk Bárta

Průvod do katedrály, autor: Luděk Bárta

Mše svatá, autor: Luděk Bárta

Blahopřání Mons. Dominika Duky, OP, autor: Jiří Bittner

Program na tribuně, autor: Luděk Bárta

Chutný dárek od primátora Otakara Diviška, autor: Luděk Bárta